

INNKOMNE FORSLAG TIL

LM7 05.04-17 REVIDERING AV PLATTFORM FOR ORGANISERING OG DIMENSJONERING AV HØYERE UTDANNING

<i>Forslag nr.</i>	<i>Redaksjonelt</i>	<i>Linjenummer</i>	<i>Forslagstiller</i>	<i>Rolle</i>
1		2-6	Sentralstyret	SST
<i>Opprinnelig tekst</i>				
<p>Norsk studentorganisasjon (NSO) representerer om lag 210 000 studenter. Plattformen dekker de krav og mål organisasjonen har til organiseringen og dimensjoneringen av norsk høyere utdanning. Andre politiske dokumenter vil supplere og utdype politikken i denne plattformen. Plattformen representerer en helhetlig politikk for organisering og dimensjonering av norsk høyere utdanning og plattformen må derfor sees i sin helhet.</p>				
<i>Endring</i>				
<i>Eventuell ny tekst</i>				
<p>Organisering av høyere utdanning handler for NSO om hvordan universiteter og høyskoler er styrt av politiske myndigheter, hvilken selvbestemmelsesrett de har og hvordan institusjoner finansieres. Dette inkluderer hvordan finansiering brukes som virkemiddel for å fremme konkurranse og kvalitet gjennom faglige resultater, hvilke krav som stiller til institusjoner og fagmiljøer gjennom akkrediteringskriterier og tilsyn av institusjonene, og hvordan størrelse og omfang på fagmiljøer og ressurser skal fordeles mellom geografiske områder og antall institusjoner. Denne plattformen vil med bakgrunn i den ovennevnte avgrensingen sentrere seg rundt noen viktige begreper. Disse er institusjonell autonomi, akademisk frihet, politisk styring, dimensjonering, og nasjonalt ansvar.</p>				
<i>Begrunnelse</i>				
<p>Sentralstyret mener at dette avsnittet er overflødig og utdatert, da studenttallet endrer seg, og resten av teksten er selvsagt. Videre er det forslått fjernet i Internasjonal plattform, og det ble også fjernet i Utdanningspolitisk og Velferdspolitisk plattform på LM i fjor. Derfor foreslår SST at man heller gir en grundigere innledning til hva plattformen faktisk inneholder, samt at de sentrale begrepene introduseres.</p>				
<i>Redaksjonskomiteens innstilling</i>				
<i>Vedtatt / Avvist</i>				

<i>Forslag nr.</i>	<i>Redaksjonelt</i>	<i>Linjenummer</i>	<i>Forslagstiller</i>	<i>Rolle</i>
2		6	Sentralstyret	SST
<i>Opprinnelig tekst</i>				
Ingen				
<i>Tillegg</i>				
Legge til utviklingsarbeid.				
<i>Eventuell ny tekst</i>				

Forskning forstås i denne plattformen som forskning og utviklingsarbeid.

Begrunnelse

I Universitets- og høyskoleloven har forskning og utviklingsarbeid vært likestilt siden 1995. Da bør det også være likestilt i denne plattformen. Utviklingsarbeid skal framstille nye eller vesentlig forbedrede produkter eller innføre nye eller vesentlig forbedrede prosesser, systemer og tjenester. Utviklingsarbeid er basert på forskning og praktisk erfaring. MR-maskin er et godt eksempel på et resultat av utviklingsarbeid innen medisinsk teknologi. Utviklingsarbeid er en sentral del av det vitenskapelige arbeidet ved nesten alle institusjonene i Norge. I NSOs utdanningspolitiske plattform er FoU-arbeid et gjennomgående begrep, beskrevet som "forskning, faglig og kunstnerisk utviklingsarbeid og erfaringskunnskap".

Redaksjonskomiteens innstilling

Vedtatt / Avvist

<i>Forslag nr.</i>	<i>Redaksjonelt</i>	<i>Linjenummer</i>	<i>Forslagstiller</i>	<i>Rolle</i>
3		7-15	Sentralstyret	SST
<i>Opprinnelig tekst</i>				
<p>Det skal være høy kvalitet i all norsk høyere utdanning. For å få til dette er det sentralt med en god arbeidsdeling mellom institusjonene, robuste fagmiljøer og en infrastruktur tilpasset institusjonenes behov for å drive vitenskapelig arbeid på høyt nivå.</p> <p>Ulike institusjoner har ulike samfunnsoppdrag og disse forskjellene skal være tydelige og lett for studenter og samfunnet for øvrig å oppfatte. Norsk studentorganisasjon mener at skillet mellom fagskoler, offentlige og private høyskoler og universitet ligger i de ulike samfunnsoppdragene institusjonene har, og mener at de ulike rollene må rendyrkes. I en plattform om organisering og dimensjonering av høyere utdanning vil fagskoler falle utenfor plattformens omfang, men fagskolenes rolle i utdanningssektoren må tas med i betraktning når man leser denne plattformen.</p>				
<i>Endring</i>				
<i>Eventuell ny tekst</i>				
<p>Autonomi handler om institusjonenes muligheter for selvbestemmelse. Med <i>institusjonell autonomi</i> ønsker NSO å legge til grunn fire former for autonomi. Denne inndelingen er inspirert av European University Associations definisjoner av autonomi som presentert i <i>University Autonomi in Europe II</i> [fotnote] og er som følger:</p> <ul style="list-style-type: none">• Akademisk autonomi.• Organisatorisk autonomi.• Økonomisk autonomi.• Administrativ autonomi. <p><i>Dimensjonering</i> av høyere utdanning handler for NSO om hvordan studieplasser og fagmiljøer er fordelt i antall mellom de enkelte institusjoner og campuser. Altså om hvor mange steder man har det samme fagområdet og hvor store disse miljøene er.</p> <p>[fotnote: <i>University Autonomy in Europe II</i>, European University Association, 2011, http://eua.eu/Libraries/publications/University_Autonomy_in_Europe_II -</p>				

[The Scorecard.pdf?sfvrsn=2\]](#)

Begrunnelse

Sentralstyret mener det er hensiktsmessig at innledningen tar for seg plattformens sentrale begreper, og definerer disse fra NSOs synspunkt. Med en innledning som tar for seg de sentrale begrepene, og legger den overordnede retningen for plattformen, så vil det bli lettere å ta stilling til de politiske skillelinjene senere i plattformen. SST mener det er fornuftig å ta i bruk begreper som allerede brukes i sektoren for å definere ulike former for autonomi.

Redaksjonskomiteens innstilling

Vedtatt / Avvist

<i>Forslag nr.</i>	<i>Redaksjonelt</i>	<i>Linjenummer</i>	<i>Forslagstiller</i>	<i>Rolle</i>
4		16-23	Sentralstyret	SST

Opprinnelig tekst

Det skal være en logisk sammenheng i institusjonslandskapet, og lett for studenter og andre å orientere seg basert på institusjonenes faglige profil og styrke. Innad på institusjonene skal det være en sammenheng i utdanningstilbudet, og studienes struktur og oppbygning skal underbygge faglig kvalitet. Det nasjonale finansieringssystemet skal sikre forutsigbarhet i sektoren og en hensiktsmessig økonomisk tildeling til institusjonene. For studenter skal det være lett å bevege seg i institusjonslandskapet og slik kunne ta deler av et utdanningsløp på andre institusjoner. Det stiller store krav til fagmiljøenes evne og vilje til samarbeid, og NSO mener at dimensjoneringen av sektoren skal legge til rette for nasjonal mobilitet for både studenter og ansatte.

Endring

Eventuell ny tekst

NSO mener det er nødvendig at fagmiljøer samles i større grupper/cluster ved enkelte store institusjoner og at slike konsentrasjoner av fagmiljøer vil gjøre de enkelte fagmiljøene sterkere og bedre rustet til å være frampå i internasjonal konkurranse og dermed kunne oppnå bedre faglige resultater. NSO mener det er nødvendig at det i UH-sektoren nå rettes et betydelig fokus mot å redusere antallet institusjoner som driver med det samme, og dermed skape mer forskjellige institusjoner.

NSO ønsker en høyere utdanningssektor hvor fordelinger av fagmiljøer, antall studieplasser og størrelser på fagmiljøer avklares basert på vurderinger hvor den enkelte institusjon sees i sammenheng med alle andre institusjoner og hvilke fagmiljøer den enkelte institusjon har og antall studieplasser knyttet til denne. Dette er en beslutning som må ses i sammenheng med resten av institusjonslandskapet. Det er problematisk for en institusjon å vurdere seg selv i forhold til andre institusjoner og planlegge og skalere sine miljøer realistisk. Det må derfor være tydeligere rammer fra politiske myndigheter for å sikre en større grad av helhetsvurdering med tanke på resten av utdannings-Norge. I en sektor hvor konkurranse mellom institusjonene er en avgjørende drivkraft vil finansieringssystem som gir samme belønning til alle som oppnår resultater kunne føre til at alle konkurrerer om det samme. For å forhindre at alle

konkurrerer om det samme mener NSO at hvilke områder en institusjon kan ha fagmiljøer innen må bestemmes ut ifra et mer nasjonalt perspektiv. Det er likevel et gode for kunnskapssamfunnet at institusjonene konkurrerer om finansiering knyttet til resultater. Slik konkurranse kan være både mellom de institusjonene som har de samme fagområdene og den enkelte institusjon mot seg selv.

Begrunnelse

Sentralstyret mener det er problematisk at mange institusjoner driver med det samme, har utydelige faglige profiler og at fagmiljøene er så spredt som de er i dag. For å løse disse problemene mener vi at sektoren som helhet må se sammenheng mellom fordeling av og størrelse på fagmiljøer, samt antall studieplasser. Dette skal skje gjennom tydelige rammer fra politiske myndigheter. De tydeligere rammene foreslår SST at blant annet skal være bruk av utviklingsavtaler, nasjonalt ansvar, akkreditering, faglige fullmakter og finansiering av universiteter og høyskoler. Dette må sees i sammenheng med resten av plattformen.

Redaksjonskomiteens innstilling

Vedtatt / Avvist

<i>Forslag nr.</i>	<i>Redaksjonelt</i>	<i>Linjenummer</i>	<i>Forslagstiller</i>	<i>Rolle</i>
5		24-25	Sentralstyret	SST
<i>Opprinnelig tekst</i>				
Veien fra dagens system til en eventuell ny struktur på høyere utdanning skal være gjennomsliktig og åpen, slik at alle kan se hvilke virkemidler som brukes.				
<i>Endring</i>				
<i>Eventuell ny tekst</i>				
Større grad av dimensjonering på hvilke fagområder som skal være hvor i landet og ved hvilke institusjoner skal ikke være et hinder for at institusjonene innenfor de fagområder de har fått har full akademisk frihet. Med <i>akademisk frihet</i> mener NSO at de ikke kan legges noen eksterne føringer eller krav om hvilke faglige problemstillinger som angripes eller hvilke teorier og metoder som benyttes.				
Gjennom en mer helhetlig styring av hvilke fagmiljøer som skal eksistere hvor og størrelsen på disse mener NSO at det er nødvendig å definere og tildele <i>nasjonalt ansvar</i> . Nasjonalt ansvar skal tildeles institusjoner og gi denne eller disse institusjonene spesielt ansvar for å satse på det gitte faget. Dette må ses i sammenheng med behov for <i>arbeidsdeling</i> mellom institusjonene.				
For å utvikle UH-sektoren til å få mer forskjellige institusjoner er det nødvendig at institusjonene får sette seg forskjellige målsetninger. Alle institusjoner bør derfor ikke måles på de samme kriteriene, men i stedet bør den enkelte institusjon sammen med politiske myndigheter fastsette egne kvantifiserbare målsetninger for seg selv. Dette skal gjøres ved at <i>utviklingsavtaler</i> innføres som virkemiddel for alle institusjoner. Gjennom disse avtalene skal den enkelte institusjon konkurrere mot seg selv på sine egne mål. Deler av resultatfinansieringen i finansieringssystemet må være knyttet til oppnåelse av				

disse målene.

Begrunnelse

Sentralstyret mener det er nødvendig å definere hva NSO mener med disse ulike uttrykkene som brukes i sektoren. Vi mener det er viktig å understreke at det ikke går på bekostning av akademisk frihet å dimensjonere ulike fagområder, da det fortsatt er opp til institusjonene selv å definere hva de vil forske på innenfor sine fagområder. SST introduserer nasjonalt ansvar og utviklingsavtaler, som er verktøy for en mer arbeidsdelt sektor. Dette er fordi vi mener at institusjonene trenger noen dytt i riktig retning for å få til reell arbeidsdeling og konsentrasjon. Midler til å drive samarbeid, arbeidsdeling og konsentrasjon har eksistert i en årrekke, uten at institusjonene har klart å få det til. SST mener derfor det er på tide å ta i bruk andre verktøy.

Redaksjonskomiteens innstilling

Vedtatt / Avvist

<i>Forslag nr.</i>	<i>Redaksjonelt</i>	<i>Linjenummer</i>	<i>Forslagstiller</i>	<i>Rolle</i>
38	Nei	1-25	Kristine-Petrine Olthuis	UiO
<p><i>Opprinnelig tekst</i></p> <p>Norsk studentorganisasjon (NSO) representerer om lag 210 000 studenter. Plattformendekker de krav og mål organisasjonen har til organiseringen og dimensjoneringen av norsk høyere utdanning. Andre politiske dokumenter vil supplere og utdype politikken i denne plattformen. Plattformen representerer en helhetlig politikk for organisering og dimensjonering av norsk høyere utdanning og plattformen må derfor sees i sin helhet.</p> <p>Det skal være høy kvalitet i all norsk høyere utdanning. For å få til dette er det sentralt med en god arbeidsdeling mellom institusjonene, robuste fagmiljøer og en infrastruktur tilpasset institusjonenes behov for å drive vitenskapelig arbeid på høyt nivå.</p> <p>Ulike institusjoner har ulike samfunnsoppdrag og disse forskjellene skal være tydelige og lett for studenter og samfunnet for øvrig å oppfatte. Norsk studentorganisasjon mener atskilt mellom fagskoler, offentlige og private høyskoler og universitet ligger i de ulike samfunnsoppdragene institusjonene har, og mener at de ulike rollene må rendyrkes. I en plattform om organisering og dimensjonering av høyere utdanning vil fagskoler falle utenfor plattformens omfang, men fagskolenes rolle i utdanningssektoren må tas med i betraktning når man leser denne plattformen.</p> <p>Det skal være en logisk sammenheng i institusjonslandskapet, og lett for studenter og andre å orientere seg basert på institusjonenes faglige profil og styrke. Innad på institusjonenes skal det være en sammenheng i utdanningstilbudet, og studienes struktur og oppbygning skal underbygge faglig kvalitet. Det nasjonale finansieringssystemet skal sikre forutsigbarhet i sektoren og en hensiktsmessig økonomisk tildeling til institusjonene. For studenter skal det være lett å bevege seg i institusjonslandskapet og slik kunne ta deler av et utdanningsløp på andre institusjoner. Det stiller store krav til fagmiljøenes evne og vilje til samarbeid, og NSO mener at dimensjoneringen av sektoren skal legges til rette for nasjonal mobilitet for både studenter og ansatte.</p> <p>Veien fra dagens system til en eventuell ny struktur på høyere utdanning skal være gjennomsløst og åpen, slik at alle kan se hvilke virkemidler som brukes.</p> <p><i>Endring</i></p>				

Helhetlig endring på innledningen.

Eventuell ny tekst

Institusjonslandskapet består av både store og små institusjoner, der mange strekker seg over store geografiske avstander. Dette gir både muligheter og utfordringer knyttet til kvalitetsarbeidet ved institusjonene. Institusjonene må sørge for god arbeidsdeling både mellom interne campuser og hverandre. Fagmiljøene skal være sterke nok til å drive vitenskapelig arbeid og utdanning på høyt nivå. Norske utdanningsinstitusjoner skal kunne konkurrere med de beste internasjonale institusjonene, både innen forskning og utdanning.

Institusjonenes autonomi er svært viktig for å sikre fri forskning og god utdanning. Det krever at finansieringssystemet har en høy basiskomponent som gir institusjonene forutsigbare arbeidsforhold. Departementet kan drive styring gjennom insentiver i resultatkomponenten, utviklingsavtaler med hver enkelt institusjon og andre enkelttiltak. For å opprettholde sårbare fagmiljøer skal departementet kunne tildele nasjonalt ansvar. Enkelte institusjoner kan få slikt ansvar for å sikre videreføring av forskningsarbeid og å bedre rekrutteringen til fagområdet.

Begrunnelse

Stryke de punktene som er ivarettatt i andre plattformer. Endrer på innholdet slik at det gjenspeiler helheten i plattformen.

Redaksjonskomiteens innstilling

Vedtatt / Avvist

<i>Forslag nr.</i>	<i>Redaksjonelt</i>	<i>Linjenummer</i>	<i>Forslagstiller</i>	<i>Rolle</i>
39	Nei	7-15	Vebjørn Andersen	UiO
<i>Opprinnelig tekst</i>				
Det skal være høy kvalitet i all norsk høyere utdanning. For å få til dette er det sentralt med en god arbeidsdeling mellom institusjonene, robuste fagmiljøer og en infrastruktur tilpasset institusjonenes behov for å drive vitenskapelig arbeid på høyt nivå. Ulike institusjoner har ulike samfunnsoppdrag og disse forskjellene skal være tydelige og lett for studenter og samfunnet for øvrig å oppfatte. Norsk studentorganisasjon mener at skillet mellom fagskoler, offentlige og private høyskoler og universitet ligger i de ulike samfunnsoppdragene institusjonene har, og mener at de ulike rollene må rendyrkes. I en plattform om organisering og dimensjonering av høyere utdanning vil fagskoler falle utenfor plattformens omfang, men fagskolenes rolle				
<i>Endring</i>				
Fjerne avgrensingen mot fagskoler				
<i>Eventuell ny tekst</i>				
Det skal være høy kvalitet i all norsk høyere utdanning. For å få til dette er det sentralt med en god arbeidsdeling mellom institusjonene, robuste fagmiljøer og en infrastruktur tilpasset institusjonenes behov for å drive vitenskapelig arbeid på høyt nivå. Ulike institusjoner har ulike samfunnsoppdrag og disse forskjellene skal være tydelige og lett for studenter og samfunnet for øvrig å oppfatte. Norsk studentorganisasjon mener at skillet mellom fagskoler, offentlige og private høyskoler og universitet ligger i de ulike samfunnsoppdragene institusjonene har, og mener at de ulike rollene må rendyrkes.				
<i>Begrunnelse</i>				
Beholder i all hovedsak dagens tekst, men fjerner avgrensningen mot fagskoler for å i større grad harmonere med resten av dokumentet.				
<i>Redaksjonskomiteens innstilling</i>				

Vedtatt / Avvist

<i>Forslag nr.</i>	<i>Redaksjonelt</i>	<i>Linjenummer</i>	<i>Forslagstiller</i>	<i>Rolle</i>
40	Nei	16-25	Sunniva Braaten, Rune Keisuke Kosaka, Helene Kongerud, Karoline Kaldråstøyl	HiOA
<i>Opprinnelig tekst</i> Det skal være en logisk sammenheng i institusjonslandskapet, og lett for studenter og andre å orientere seg basert på institusjonenes faglige profil og styrke. Innad på institusjonene skal det være en sammenheng i utdanningstilbudet, og studienes struktur og oppbygning skal underbygge faglig kvalitet. Det nasjonale finansieringssystemet skal sikre forutsigbarhet i sektoren og en hensiktsmessig økonomisk tildeling til institusjonene. For studenter skal det være lett å bevege seg i institusjonslandskapet og slik kunne ta deler av et utdanningsløp på andre institusjoner. Det stiller store krav til fagmiljøenes evne og vilje til samarbeid, og NSO mener at dimensjoneringen av sektoren skal legge til rette for nasjonal mobilitet for både studenter og ansatte. Veien fra dagens system til en eventuell ny struktur på høyere utdanning skal være gjennomsluttelig og åpen, slik at alle kan se hvilke virkemidler som brukes.				
<i>Strykning</i> Stryke deler av innledninga				
<i>Eventuell ny tekst</i> -				
<i>Begrunnelse</i> Innledninga er for lang og det er gjentakinger seinare i dokumentet.				
<i>Redaksjonskomiteens innstilling</i>				
Vedtatt / Avvist				

<i>Forslag nr.</i>	<i>Redaksjonelt</i>	<i>Linjenummer</i>	<i>Forslagstiller</i>	<i>Rolle</i>
41	Nei	24-25	Svein-Martin Stenseth	UiB
<i>Opprinnelig tekst</i> Veien fra dagens system til en eventuell ny struktur på høyere utdanning skal være gjennomsluttelig og åpen, slik at alle kan se hvilke virkemidler som brukes.				
<i>Endring</i> Forslaget er basert på SST sitt forslag 5. Fjerning av SST sin definisjon av hva som er akademisk frihet og politikk på finansiering av utviklingsavtaler.				
<i>Eventuell ny tekst</i> Gjennom en mer helhetlig styring av hvilke fagmiljøer som skal eksistere hvor og størrelsen på disse mener NSO at det er nødvendig å definere og tildele nasjonalt ansvar. Nasjonalt ansvar skal tildeles institusjoner og gi denne eller disse institusjonenes spesielt ansvar for å satse på det gitte faget. Dette må ses i sammenheng med behov for arbeidsdeling mellom institusjonene. For å utvikle UH-sektoren til å få mer forskjellige institusjoner er det nødvendig at institusjonene får sette seg forskjellige målsetninger. Alle institusjoner bør derfor ikke måles på de samme kriteriene, men i stedet bør den enkelte institusjon sammen med politiske myndigheter fastsette egne kvantifiserbare målsetninger for seg selv. Dette skal gjøres ved at utviklingsavtaler innføres som virkemiddel for alle institusjoner. Gjennom disse avtalene skal den enkelte institusjon konkurrere mot seg selv på sine egne mål.				
<i>Begrunnelse</i> I SST sitt forslag nummer 5 står det "Større grad av dimensjonering på hvilke				

fagområder som skal være hvor i landet og ved hvilke institusjoner skal ikke være et hinder for at institusjonene innenfor de fagområdene de har fått har full akademisk frihet”I dette forslaget er alt om akademisk frihet fra SST sitt forslag nummer 5 tatt vekk. Som en studentorganisasjon så kan vi ikke ha politikk som begrenser akademisk frihet til å bare gjelde innenfor de fagområder som universitetene og høyskolene blir tildelt av myndighetene. Det er ikke akademisk frihet, og derfor bør det ikke stå der. Fjerne: “Deler av resultatfinansieringen i finansieringssystemet må være knyttet til oppnåelse av disse målene.”Man ønsker aller helst at det skal komme nye midler til som lager intensivene til gjennomføring av utviklingsavtalene, sekundært kan man flytte midler fra resultatfinansieringen. Det er lurt at NSO har muligheter til å være fleksible i spørsmålet om hvordan avtalene skal finansieres, og at man ikke låser seg til en løsning. Det er derfor ønskelig at dette ikke blir eksplisitt nevnt i plattformen.

Redaksjonskomiteens innstilling

Vedtatt / Avvist

<i>Forslag nr.</i>	<i>Redaksjonelt</i>	<i>Linjenummer</i>	<i>Forslagstiller</i>	<i>Rolle</i>
42	Nei	24-25	Kristine-Petrine Olthuis	UiO
<i>Opprinnelig tekst</i>				
Veien fra dagens system til en eventuell ny struktur på høyere utdanning skal være gjennomslukt og åpen, slik at alle kan se hvilke virkemidler som brukes.				
<i>Endring</i>				
Dette forslaget avviker fra SSTs opprinnelige forslag 5 ved at avsnittet om “nasjonalt ansvar”, og definisjon av akademisk frihet er tatt ut.				
<i>Eventuell ny tekst</i>				
For å utvikle UH-sektoren til å få mer forskjellige institusjoner er det nødvendig at institusjonene får sette seg forskjellige målsetninger. Alle institusjoner bør derfor ikke måles på de samme kriteriene, men i stedet bør den enkelte institusjon sammen med politiske myndigheter fastsette egne kvantifiserbare målsetninger for seg selv. Dette skal gjøres ved at utviklingsavtaler innføres som virkemiddel for alle institusjoner. Gjennom disse avtalene skal den enkelte institusjon konkurrere mot seg selv på sine egne mål.				
<i>Begrunnelse</i>				
I dette forslaget er alt om akademisk frihet fra SST sitt forslag nummer 5 tatt vekk. Som en studentorganisasjon så kan vi ikke ha politikk som begrenser akademisk frihet til å bare gjelde innenfor de fagområder som universitetene og høyskolene blir tildelt av myndighetene. Det er ikke akademisk frihet, og derfor bør det ikke stå der. Dagens praksis med nasjonalt ansvar er hensiktsmessig, i at det tar vare på sårbare miljøer. Det er derfor ikke ønskelig å endre denne praksisen.				
<i>Redaksjonskomiteens innstilling</i>				
<i>Vedtatt / Avvist</i>				

<i>Forslag nr.</i>	<i>Redaksjonelt</i>	<i>Linjenummer</i>	<i>Forslagstiller</i>	<i>Rolle</i>
6		25	Sentralstyret	SST
<i>Opprinnelig tekst</i>				
<i>Tillegg</i>				
Nytt kapittel etter linje 25.				

Eventuell ny tekst

Høyere utdanning og sammenheng med resten av utdanningssystemet

Høyere utdannings funksjon i det norske utdanningssystemet er å være et forsknings- og utviklingsbasert tilbud etter videregående skole for å utdanne personer til en høyere og lengre grad som er rettet inn mot bestemte profesjoner, disipliner, og/eller som favner flere fagområder. Både bachelor- og mastergrader ved universiteter og høyskoler skal tilrettelegge for og utvikle kompetanse til videre forskerutdanning og forskerkarriere, i tillegg til å forberede studenter på det vanlige arbeidsliv. For å sikre at nye bachelorstudenter ved studiestart ikke opplever å møte en studiesituasjon som er fremmed med tanke på studiemetoder og studieplanlegging må videregående skole sørge for å forberede sine elever til videre studier. Det er derfor viktig at skoleledere ved videregående skoler og ledere ved universiteter og høyskoler har et godt samarbeid om hvilken hverdag som møter studenter i høyere utdanning.

Høyere utdanning er ikke, og skal ikke, være det eneste alternativet til videre studier etter videregående. Det er viktig at UH-sektoren og fagskolesektoren har gode samarbeidsordninger for å sørge for at studietilbudene er komplementære, og for at man fungerer godt sammen der studier har nære koblinger eller overlapper. Vi trenger gode og faglig forsvarlige overgangsordninger fra fagskole til høyere utdanning. Det kan være hensiktsmessig med et samarbeidsnettverk der både fagmiljøene ved fagskolene og fagmiljøene ved universiteter og høyskoler deltar for å diskutere hvordan å gjøre overgangsordningene best mulig. NSO mener det er viktig at fagskoleutdanninger gir fagskolepoeng. Det skal bidra til å bevare fagskolenes egenart og for å unngå misvisende og utydelig informasjon til studiesøkende.

Det skal være mulig for fagskoler å melde seg inn i en studentsamskipnad dersom det er ønsket av studentene og institusjonen selv. Fagskolestudenter skal ha samme rettigheter til studiestøtte hos Statens lånekasse for utdanning som studenter i høyere utdanning. Fagskolestudenter skal også ha samme rettigheter til organisering av studentdemokrati og studentmedvirkning som studenter i høyere utdanning. NSO oppfordrer fagskoler og universiteter og høyskoler til å inngå avtaler om godkjenning av relevante utdanninger. Det skal likevel være opp til hver enkelt universitet og høyskole å vurdere søkere med fagskole.

De ulike delene av det norske utdanningssystemet må utvikles og kontrolleres slik at de stemmer overens med de krav Nasjonalt kvalifikasjonsrammeverk (NKR) setter til læringsutbytte i studier på de ulike nivåer. Det er essensielt for en fungerende helhet at utdanningssystemet består av deler som er i tråd med de nivåer i NKR de er plassert til slik at ingen av delene i utdanningssystemet konkurrerer med hverandre eller fremstår som uklare med tanke på hvilke utdanninger de gir, hva kompetansen kan brukes til, og hva de kvalifiserer til videre.

Begrunnelse

Dette er et helt nytt kapittel. Sentralstyret mener at i en plattform om organiseringen av høyere utdanning, også ser på høyere utdannings rolle i forhold til resten av utdanningssystemet. Vi ønsker derfor et helt nytt kapittel som tar for seg nettopp dette.

Hvordan studenter gjør det når de begynner i høyere utdanning vil være avhengig av mange faktorer, men kunnskapsgrunnlaget og forberedelsene fra videregående skole vil spille inn. Fagskoleutdanning er et alternativ til høyere utdanning, og SST mener det er naturlig at NSO mener noe om de forholdene i fagskolesektoren som vil berøre høyere utdanning, samt fagskolestudentenes rettigheter. Bakgrunnen for det siste er at vi ønsker at de skal kunne ha de samme rettighetene som studenter i høyere utdanning har.

Redaksjonskomiteens innstilling

Vedtatt / Avvist

<i>Forslag nr.</i>	<i>Redaksjonelt</i>	<i>Linjenummer</i>	<i>Forslagstiller</i>	<i>Rolle</i>
7		26	Sentralstyret	SST
<i>Opprinnelig tekst</i>				
Organisering av universitets- og høyskolesektoren				
<i>Endring</i>				
Endre overskrift				
<i>Eventuell ny tekst</i>				
Faglig profil og politisk styring				
<i>Begrunnelse</i>				
Sentralstyret mener at den nye overskriften vil være mer dekkende for innholdet, spesielt om det sees i lys av endringene som vil forekomme i dette kapitlet.				
<i>Redaksjonskomiteens innstilling</i>				
<i>Vedtatt / Avvist</i>				

<i>Forslag nr.</i>	<i>Redaksjonelt</i>	<i>Linjenummer</i>	<i>Forslagstiller</i>	<i>Rolle</i>
43	Nei	26--	Sunniva Braaten, Rune Keisuke Kosaka, Helene Kongerud, Karoline Kaldråstøyl	HiOA
<i>Opprinnelig tekst</i>				
Organisering av universitets- og høyskolesektoren				
<i>Endring</i>				
Endring av overskrift til kapitlet				
<i>Eventuell ny tekst</i>				
Faglig profil og institusjonell autonomi				
<i>Begrunnelse</i>				
Forslaget heng saman med innhaldet i dei tre tilleggforslaga vi har sendt inn. Dermed er denne overskrifta tydelegare, dersom ein ønsker desse forslaga.				
<i>Redaksjonskomiteens innstilling</i>				
<i>Vedtatt / Avvist</i>				

<i>Forslag nr.</i>	<i>Redaksjonelt</i>	<i>Linjenummer</i>	<i>Forslagstiller</i>	<i>Rolle</i>
8		27-37	Sentralstyret	SST
<i>Opprinnelig tekst</i>				

Fagmiljø og sammensetning

NSO mener at et robust fagmiljø er best egnet til å sikre god utdanningskvalitet i høyere utdanning. At et fagmiljø er robust innebærer at det har en stabil produksjon av høyt kvalifiserte kandidater, at det kontinuerlig forskes på et høyt nivå og at fagmiljøet tåler kortsiktige svingninger i ressurstilgangen. For at et fagmiljø skal kunne være robust er det en forutsetning at man har en viss aldersspredning blant de vitenskapelig ansatte, en effektiv administrasjon og godt rekrutteringsgrunnlag av studenter og ansatte. NSO mener at alle fagmiljøer også skal tilstrebe å være internasjonalt rettet, ha tilstrekkelig antall personer med førstekompetanse og en hensiktsmessig grad av samarbeid og arbeidsdeling med andre relevante institusjoner i landet. Der hvor fagmiljøer over flere år har dårlig rekrutteringsgrunnlag, bør disse konsentreres på andre institusjoner med sterkere fagmiljøer.

Strykning

Eventuell ny tekst

Begrunnelse

Sentralstyret mener at dette avsnittet sett i lys av resten av plattformen er overflødig, og forslår derfor å stryke dette. Et gjennomgående tema i plattformen er å samle fagmiljøer slik at de får tilstrekkelig størrelse, og dermed vil dette bli selvsagt. I større fagmiljøer vil uansett produksjonen av kandidater være stabilt, man vil tåle svingninger i ressurstilgangen og man vil ha en aldersspredning blant de ansatte.

Redaksjonskomiteens innstilling

Vedtatt / Avvist

<i>Forslag nr.</i>	<i>Redaksjonelt</i>	<i>Linjenummer</i>	<i>Forslagstiller</i>	<i>Rolle</i>
44	Nei	27--	Sunniva Braaten, Helene Kongerud, Rune Keisuke Kosaka, Karoline Kaldråstøyl	HiOA
<i>Opprinnelig tekst</i>				
-				
<i>Tillegg</i>				
Tilleggsforslag som seier at institusjonane sjølv skal ha ansvar for dimensjonering og samling av utdanning.				
<i>Eventuell ny tekst</i>				
Institusjonene må ha en faglig sammensetning som muliggjør og stimulerer til god integrasjon mellom institusjonens forskningsaktivitet og utdanningstilbud. Derfor mener NSO at institusjonene bør se på hvordan man kan samle sine fagmiljøer for å muliggjøre dette. NSO mener at en samling av fagmiljøer skal gjøres basert på vurderinger av faglig kvalitet og langsiktige behov. Institusjonene skal kartlegge hvordan fagmiljøer best kan dimensjoneres, og institusjonene selv skal klare å redusere eller avvike miljøer der det er hensiktsmessig.				
<i>Begrunnelse</i>				
Dette forslaget er ei direkte motsetning til SSTs forslag om politisk styring. Vi meiner dimensjoneringa av utdanningar vil skje som ein naturleg konsekvens av fusjonane som har skjedd, men at dette bør vere opp til utdanningsinstitusjonane sjølv.				

Redaksjonskomiteens innstilling

Vedtatt / Avvist

<i>Forslag nr.</i>	<i>Redaksjonelt</i>	<i>Linjenummer</i>	<i>Forslagstiller</i>	<i>Rolle</i>
45	Nei	27--	Sunniva Braaten, Helene Kongerud, Rune Keisuke Kosaka, Karoine Kaldråstøyl	HiOA

Opprinnelig tekst

-

Tillegg

Tillegg om institusjonane sitt ansvar for oppfølging av studieprogramsporteføljen.

Eventuell ny tekst

Sett i lys av store endringer i institusjonslandskapet er det en institusjons samfunnsoppdrag å levere relevant utdanning som gir høyt kompetente kandidater. I lys av dette skal studieprogramporteføljen hos institusjonene være dynamiske, slik kan institusjoner imøtekomme både samfunnet og næringslivets behov for relevant utdanning av høy kvalitet, både regionalt og nasjonalt. Derfor mener NSO at institusjoner er nødt til å kontinuerlig se på studieprogramsporteføljen, og sørge for å utvikle høy kvalitet i alle studieprogrammer som tilbys. Dette inkluderer både opprettelsen av nye, forbedring av eksisterende og utfasing av eksisterende studieprogrammer, da særlig studieprogrammer og fagmiljøer som vurderes til å være utenfor deres faglige profil. Arbeidsdeling skal skje ved samarbeid mellom utdanningsinstitusjonene.

Begrunnelse

Forslaget er motstridande til SSTs forslag om dimensjonering av studieprogramsporteføljen, særlig med tanke på politisk styring og nasjonalt ansvar.

Redaksjonskomiteens innstilling

Vedtatt / Avvist

<i>Forslag nr.</i>	<i>Redaksjonelt</i>	<i>Linjenummer</i>	<i>Forslagstiller</i>	<i>Rolle</i>
46	Nei	27--	Sunniva Braaten, Rune Keisuke Kosaka, Helene Kongerud, Karoline Kaldråstøyl	HiOA

Opprinnelig tekst

-

Tillegg

Forslag om nasjonalt ansvar

Eventuell ny tekst

Nasjonalt ansvar skal være et politisk styrt ansvarsområde som kan tildeles en enkelt institusjon for å ivareta og opprettholde mindre og sårbare studieprogrammer. NSO mener at det skal være faglige begrunnelser for å tildele en institusjon nasjonalt ansvar. Det skal også være økonomiske støtteordninger som gjør det mulig å sørge for høy kvalitet, sterke fagmiljøer og rekruttering til disse studieprogrammene.

Begrunnelse

Forslaget er et motsatt alternativ til hva SST definerer som nasjonalt ansvar. Mener dette forslaget vil være bedre i tråd med de andre forslagene om institusjonell autonomi versus politisk styring.

Redaksjonskomiteens innstilling

Vedtatt / Avvist

Forslag nr.	Redaksjonelt	Linjenummer	Forslagstiller	Rolle
9		37-84	Sentralstyret	SST
<p><i>Opprinnelig tekst</i></p> <p>Alle utdanningsinstitusjoner skal ha en tydelig, spisset profil, og denne skal være grunnlag for Kunnskapsdepartementets dialog med institusjonene. Den faglige profilen skal være spisset inn mot noen utvalgte områder som bestemmes politisk av Stortinget etter et helhetshensyn, men hvor institusjonene selv gir sin anbefaling i form av innspill til departementet på faglige styrker og satsningsområder. Utdanningen ved institusjonene skal ha sammenheng med forskning som utføres ved institusjonen. Det innebærer at institusjonene må ha en faglig sammensetning som muliggjør og stimulerer til god integrasjon mellom institusjonens forskningsaktivitet og utdanningstilbud.</p> <p>Samarbeid, arbeidsdeling og konsentrasjon</p> <p>NSO mener det er ønskelig med en større arbeidsdeling i universitets- og høgskolesektoren og mener dette vil være positivt for å styrke og samle fagmiljøer i større grad. Dersom norske utdanningsinstitusjoner skal kunne hevde seg internasjonalt er vi avhengige av å ha sterke og stabile fagmiljø.</p> <p>Kunnskapsdepartementet skal, i samarbeid med de andre departementene, foreta evalueringer av behovet for ulike fagmiljøer på nasjonalt nivå og kartlegge hvordan utdanningslandskapet kan dimensjoneres bedre. Departementet skal være tydelige i sine forventninger ovenfor institusjonene, slik at disse kan spisse sin faglige aktivitet i tråd med politisk intensjon og institusjonens egne faglige prioriteringer. For å få til reelt samarbeid, arbeidsdeling og konsentrasjon, mener NSO det må utarbeides sterkere insentiver fra politisk hold, basert på en helhetlig nasjonal strategi og et finansieringssystem som støtter opp om kvalitet i forskning, utdanning og formidling.</p> <p>Dagens finansieringssystem med stykkprisfinansiering belønner ikke nasjonalt samarbeid og nasjonal mobilitet og NSO mener dette fører til en hemming av arbeidsdelingen i sektoren, spesielt når det kommer til valgbare emner i et studieprogram. En økt satsning på nasjonal mobilitet vil kunne minske behovet for at institusjonene skal tilby mange små emner og heller styrke kvaliteten på de emner som tilbys.</p> <p>Tilpassing av utdanningstilbudet</p> <p>Økonomiske midler til å gjennomføre arbeidsdeling og konsentrasjon skal gis for å styrke faglig virksomhet der behovet er godt begrunnet, og skal ikke tildeles for å oppnå effektiv og entydig administrasjon og ledelse i seg selv. NSO mener at for mange institusjoner i dag tilbyr utdanninger innenfor samme fagområde.</p> <p>Nasjonale myndigheter skal sette rammer for utdanningstilbudene slik at ikke institusjonene kan opprette nye studier som er utenfor institusjonens profil og</p>				

samfunnsoppdrag. Videre skal myndighetene kunne stille aktivitetskrav til enkelte utdanninger som er spesielt viktige for å sikre kompetansen innenfor visse fagområder.

Om ikke institusjonene er villige til å spisse fagporteføljen i tråd med Stortingets strategi, samt nasjonale og internasjonale behov for kandidater, kan en konsentrering av fagmiljøer gjøres gjennom politiske beslutninger. Politisk bestemt konsentrering av fagmiljøer skal gjøres gjennom gradvis utfasing av studieplassene slik at hverken institusjonen, de fagansatte eller studentene som er tatt opp på studiet blir unødig skadelidende. Departementet skal ha ettersyn med eventuelle utfasingsplaner og kan i ytterste konsekvens iverksette sanksjoner for institusjoner som ikke gjennomfører SAK etter politisk intensjon.

NSO mener at studiekvalitet kan defineres som i hvilken grad utdanningsinstitusjoner legger til rette for og arbeider med at alle aspekter av studiet bidrar til å nå det læringsutbyttet og mål som er satt for studiet. Tydelige institusjonelle profiler bidrar til god studiekvalitet, og nye studietilbud skal sees i sammenheng med sektoren som helhet. Norsk studentorganisasjon mener at inflasjon i studietilbud effektivt kan hindres ved at institusjonene må søke departementet om opprettelse av studier utenfor institusjonenes faglige profil.

Endring

Eventuell ny tekst

Utdanningsinstitusjonene skal ha en faglig profil som tar utgangspunkt i hvilke fagmiljøer man har som er spesielt sterke og som er bedre enn sammenlignbare miljøer ved andre institusjoner. Utdanningene ved institusjonene skal være forskningsbasert. Det innebærer at institusjonene må ha en faglig sammensetning som muliggjør og stimulerer til god integrasjon mellom institusjonens forskningsaktivitet og utdanningstilbud. NSO mener at det ikke skal være for mange studiesteder som tilbyr utdanninger innenfor samme fagområde. NSO mener samling av fagmiljøer skal gjøres basert på vurderinger av faglig kvalitet og langsiktige behov. Dette for å samle miljøer i større enheter og slik ha mulighet til å bygge faglig sterkere miljøer med større sjanse til å hevde seg internasjonalt. Departementet skal kartlegge hvordan fagmiljøer best kan dimensjoneres, og skal være tydelige på sine og samfunnets forventninger til institusjonene. NSO mener det er lite realistisk å forvente at den enkelte institusjon selv skal klare å redusere eller avvikle miljøer. Sett i lys av store endringer i institusjonslandskapet er det en institusjons samfunnsoppdrag å levere relevant utdanning som gir høyt kompetente kandidater. I lys av dette skal studieprogramporteføljen hos institusjonene skal være dynamiske, slik kan institusjoner imøtekomme både samfunnet og næringslivets behov for relevant utdanning av høy kvalitet, både regionalt og nasjonalt. Derfor mener NSO at institusjoner er nødt til å kontinuerlig se på studieprogramporteføljen. Dette inkluderer både opprettelsen av nye studieprogrammer og utfasing av eksisterende studieprogrammer, da særlig studieprogrammer/fagmiljøer som vurderes til å være utenfor deres faglige profil. Reell arbeidsdeling og konsentrasjon må derfor skje ved involvering av nasjonale myndigheter. NSO mener at arbeidsdeling skal oppnås gjennom bruk av statusen nasjonalt ansvar. Nasjonalt ansvar skal gi prioritering av tildeling av nye studieplasser. Fagmiljøer som ikke har nasjonalt ansvar skal ikke tildeles nye studieplasser. Tildeling av nasjonalt ansvar bør skje gjennom utviklingsavtalene.

I tråd med vår tanke om nasjonal helhet og behovet for at færre driver på med det samme, må nasjonalt ansvar være en politisk tildeling. I noen tilfeller, som for eksempel med store profesjonsfag, kan det være nødvendig med regionalt ansvar for å vise hvem i en region som har status som «satsningsinstitusjon» innenfor faget. Nasjonalt ansvar skal også brukes for å vise at det er politisk vilje til å satse på små fag som kun finnes ved en institusjon, som består av få årsverk, og som kan oppleve å være utsatt i prioritering opp mot andre store fagområder. Kortsiktige behov for kompetanse i samfunnet kan ikke utgjøre grunnlaget for dimensjoneringen av høyere utdanning.

Nasjonalt ansvar kan være blant elementene som tildeles og arbeides med gjennom utviklingsavtaler. Utviklingsavtaler skal brukes til at den enkelte institusjon sammen med nasjonale myndigheter fastsetter hvilke områder den gitte institusjonen skal satse på og arbeide med å utvikle seg innen. Det skal settes kvalitative og kvantitative målsetninger innenfor alle deler av slike avtaler.

Begrunnelse

Dette er en mer utfyllende tekst med utgangspunkt i innledningen. Her foreslår Sentralstyret at alle institusjoner skal ha ulike faglige profil som svarer til styrken i deres fagmiljøer. Bakgrunnen for dette er at SST mener at ikke for mange institusjoner skal ha det samme utdanningstilbudet, da dette sprer fagmiljøer tynt rundt om det vide land fremfor å samle de på noen steder. Vi mener også at det er departementet som best kan kartlegge best hvordan fagmiljøer kan dimensjoneres, da institusjonene selv kan ha vanskelig for å se seg selv i forhold til andre. Dette er også grunnen til at vi mener at nasjonale myndigheter må inn i prosessen for å få til reell arbeidsdeling og konsentrasjon. SST mener at dette kan gjøres ved å ta i bruk nasjonalt ansvar både for større og mindre områder. For at dette kan bli et verktøy for arbeidsdeling mener SST at man ikke skal bli tildelt nye studieplasser om man ikke har et slikt ansvar innenfor det spesifikke fagområdet. Vi foreslår også at områder institusjonene skal satse på blir nedfelt i utviklingsavtalene. På denne måten kan institusjonene selv i samarbeid med departementet finne faglig profil og satsningsområder.

Redaksjonskomiteens innstilling

Vedtatt / Avvist

<i>Forslag nr.</i>	<i>Redaksjonelt</i>	<i>Linjenummer</i>	<i>Forslagstiller</i>	<i>Rolle</i>
47	Nei	37-84	Sunniva Braaten, Rune Keisuke Kosaka, Helene Kongerud, Karoline Kaldråstøyl	HiOA

Opprinnelig tekst

Alle utdanningsinstitusjoner skal ha en tydelig, spisset profil, og denne skal være grunnlag for Kunnskapsdepartementets dialog med institusjonene. Den faglige profilen skal være spisset inn mot noen utvalgte områder som bestemmes politisk av Stortinget etter et helhetshensyn, men hvor institusjonene selv gir sin anbefaling i form av innspill til departementet på faglige styrker og satsningsområder. Utdanningen ved institusjonene skal ha sammenheng med forskning som utføres ved institusjonen. Det innebærer at institusjonene må ha en faglig sammensetning som muliggjør og stimulerer til god integrasjon mellom institusjonens forskningsaktivitet og

utdanningstilbud.

Samarbeid, arbeidsdeling og konsentrasjon

NSO mener det er ønskelig med en større arbeidsdeling i universitets- og høgskolesektoren og mener dette vil være positivt for å styrke og samle fagmiljøer i større grad. Dersom norske utdanningsinstitusjoner skal kunne hevde seg internasjonalt er vi avhengige av å ha sterke og stabile fagmiljø.

Kunnskapsdepartementet skal, i samarbeid med de andre departementene, foreta evalueringer av behovet for ulike fagmiljøer på nasjonalt nivå og kartlegge hvordan utdanningslandskapet kan dimensjoneres bedre. Departementet skal være tydelige i sine forventninger ovenfor institusjonene, slik at disse kan spisse sin faglige aktivitet i tråd med politisk intensjon og institusjonens egne faglige prioriteringer. For å få til reelt samarbeid, arbeidsdeling og konsentrasjon, mener NSO det må utarbeides sterkere insentiver fra politisk hold, basert på en helhetlig nasjonal strategi og et finansieringssystem som støtter opp om kvalitet i forskning, utdanning og formidling. Dagens finansieringssystem med stykkprisfinansiering belønner ikke nasjonalt samarbeid og nasjonal mobilitet og NSO mener dette fører til en hemming av arbeidsdelingen i sektoren, spesielt når det kommer til valgbare emner i et studieprogram. En økt satsning på nasjonal mobilitet vil kunne minske behovet for at institusjonene skal tilby mange små emner og heller styrke kvaliteten på de emner som tilbys. Tilpassing av utdanningstilbudet Økonomiske midler til å gjennomføre arbeidsdeling og konsentrasjon skal gis for å styrke faglig virksomhet der behovet er godt begrunnet, og skal ikke tildeles for å oppnå effektiv og entydig administrasjon og ledelse i seg selv. NSO mener at for mange institusjoner i dag tilbyr utdanninger innenfor samme fagområde. Nasjonale myndigheter skal sette rammer for utdanningstilbudene slik at ikke institusjonene kan opprette nye studier som er utenfor institusjonens profil og samfunnsoppdrag. Videre skal myndighetene kunne stille aktivitetskrav til enkelte utdanninger som er spesielt viktige for å sikre kompetansen innenfor visse fagområder. Om ikke institusjonene er villige til å spisse fagporteføljen i tråd med Stortingets strategi, samt nasjonale og internasjonale behov for kandidater, kan en konsentrering av fagmiljøer gjøres gjennom politiske beslutninger. Politisk bestemt konsentrering av fagmiljøer skal gjøres gjennom gradvis utfasing av studieplassene slik at hverken institusjonen, de fagansatte eller studentene som er tatt opp på studiet blir unødig skadelidende. Departementet skal ha ettersyn med eventuelle utfasingsplaner og kan i ytterste konsekvens iverksette sanksjoner for institusjoner som ikke gjennomfører SAK etter politisk intensjon. departementet om opprettelse av 83 studier utenfor institusjonenes faglige profil.

Strykning

Stryke mesteparten av teksten i kapitlet Organisering av universitets- og høgskolesektoren

Eventuell ny tekst

-

Begrunnelse

Er uenig både med det som står og med SSTs forslag til endring. Ønsker derfor å stryke hele teksten, og har nye forslag til tekst som kommer som tilleggsforslag. Forslaget henger derfor sammen med forslag 8 (strykningsforslag) og mine tre forslag til linjenummer 27.

Redaksjonskomiteens innstilling

Vedtatt / Avvist

Forslag nr.	Redaksjonelt	Linjenummer	Forslagstiller	Rolle
48	Nei	37-84	Svein-Martin Stenseth	UiB

Opprinnelig tekst

Alle utdanningsinstitusjoner skal ha en tydelig, spisset profil, og denne skal være grunnlag for Kunnskapsdepartementets dialog med institusjonene. Den faglige profilen skal være spisset inn mot noen utvalgte områder som bestemmes politisk av Stortinget etter et helhetshensyn, men hvor institusjonene selv gir sin anbefaling i form av innspill til departementet på faglige styrker og satsningsområder. Utdanningen ved institusjonene skal ha sammenheng med forskning som utføres ved institusjonen. Det innebærer at institusjonene må ha en faglig sammensetning som muliggjør og stimulerer til god integrasjon mellom institusjonens forskningsaktivitet og utdanningstilbud. Samarbeid, arbeidsdeling og konsentrasjon NSO mener det er ønskelig med en større arbeidsdeling i universitets- og høyskolesektoren og mener dette vil være positivt for å styrke og samle fagmiljøer i større grad. Dersom norske utdanningsinstitusjoner skal kunne hevde seg internasjonalt, må vi avhengig av å ha sterke og stabile fagmiljøer.

Kunnskapsdepartementet skal, i samarbeid med de andre departementene, foreta evalueringer av behovet for ulike fagmiljøer på nasjonalt nivå og kartlegge hvordan utdanningslandskapet kan dimensjoneres bedre. Departementet skal være tydelig i sine forventninger ovenfor institusjonene, slik at disse kan spisse sin faglige aktivitet i tråd med politisk intensjon og institusjonens egne faglige prioriteringer. For å få til reelt samarbeid, arbeidsdeling og konsentrasjon, mener NSO det må utarbeides sterkere insentiver fra politisk hold, basert på en helhetlig nasjonal strategi og et finansieringssystem som støtter opp om kvalitet i forskning, utdanning og formidling.

Dagens finansieringssystem med stykkprisfinansiering belønner ikke nasjonalt samarbeid og nasjonal mobilitet og NSO mener dette fører til en hemming av arbeidsdelingen i sektoren, spesielt når det kommer til valgbare emner i et studieprogram. En økt satsning på nasjonal mobilitet vil kunne minske behovet for at institusjonene skal tilby mange små emner og heller styrke kvaliteten på de emner som tilbys.

Tilpassing av utdanningstilbudet

Økonomiske midler til å gjennomføre arbeidsdeling og konsentrasjon skal gis for å styrke faglig virksomhet der behovet er godt begrunnet, og skal ikke tildeles for å oppnå effektiv og entydig administrasjon og ledelse i seg selv. NSO mener at for mange institusjoner i dag tilbyr utdanninger innenfor samme fagområde.

Nasjonale myndigheter skal sette rammer for utdanningstilbudene slik at ikke institusjonene kan opprette nye studier som er utenfor institusjonens profil og samfunnsoppdrag. Videre skal myndighetene kunne stille aktivitetskrav til enkelte utdanninger som er spesielt viktige for å sikre kompetansen innenfor visse fagområder.

Om ikke institusjonene er villige til å spisse fagporteføljen i tråd med Stortingets strategi, samt nasjonale og internasjonale behov for kandidater, kan en konsentrering av fagmiljøer gjøres gjennom politiske beslutninger. Politisk bestemt konsentrering av fagmiljøer skal gjøres gjennom gradvis utfasing av studieplassene slik at hverken institusjonen, de fagansatte eller studentene som er tatt opp på studiet blir unødig skadelidende. Departementet skal ha ettersyn med eventuelle utfasingsplaner og kan i ytterste konsekvens iverksette sanksjoner for institusjoner som ikke gjennomfører SAK etter politisk intensjon.

NSO mener at studiekvalitet kan defineres som i hvilken grad utdanningsinstitusjoner legger til rette for og arbeider med at alle aspekter av studiet bidrar til å nå det læringsutbyttet og mål som er satt for studiet. Tydelige institusjonelle profiler bidrar til god studiekvalitet, og nye studietilbud skal sees i sammenheng med sektoren som helhet. Norsk studentorganisasjon mener at inflasjon i studietilbud effektivt kan hindres ved at institusjonene må søke departementet om opprettelse av studier utenfor institusjonenes faglige profil.

Endring

Tar utgangspunkt i forslag 9 fra SST, men har langt mindre fokus på politisk styring av sektoren.

Eventuell ny tekst

Utdanningsinstitusjonene skal ha en faglig profil som tar utgangspunkt i hvilke fagmiljøer man har som er spesielt sterke og som er bedre enn sammenlignbare miljøer ved andre institusjoner. Det innebærer at institusjonene må ha en faglig sammensetning som muliggjør og stimulerer til god integrasjon mellom institusjonens forskningsaktivitet og utdanningstilbud.

NSO mener at små og sårbare fagmiljøer ikke vil være like godt rustet til å levere god utdanningskvalitet i norsk høyere utdanning, og at man bør samle disse fagmiljøene ved noen institusjoner. NSO mener samling av fagmiljøer skal gjøres basert på vurderinger av faglig kvalitet og langsiktige behov.

Kortsiktige behov for kompetanse i samfunnet kan ikke utgjøre grunnlaget for dimensjoneringen av høyere utdanning. En samling av fagmiljøer i større enheter kan gjøres der dette vil heve kvaliteten og øke konkurranseevnen internasjonalt. Departementet skal i samråd med utdanningsinstitusjonene kartlegge hvordan fagmiljøer best kan dimensjoneres, og skal være tydelige på sine og samfunnets forventninger til institusjonene.

De store endringene i institusjonslandskapet gjør at institusjonene må reorientere seg i forhold til sitt samfunnsoppdrag. Utdanningsinstitusjonene skal levere utdanning av høy kvalitet som gir kandidater rustet til et arbeidsliv i stadig omstilling. I lys av dette skal studieprogramporteføljen hos institusjonene være dynamiske, slik at institusjonene imøtekommer samfunnet og næringslivets behov. En kontinuerlig oppdatering og utvikling av studieprogramporteføljen til utdanningsinstitusjonene vil være en av nøklene til omstilling i sektoren og samfunnet.

Reell arbeidsdeling og konsentrasjon må skje gjennom samarbeid mellom institusjonene og nasjonale myndigheter. NSO mener at arbeidsdeling skal oppnås gjennom bruk av statusen nasjonalt ansvar. For å oppnå tanken om nasjonal helhet og behovet for at færre driver på med det samme, må nasjonalt ansvar være en tildeling fra kunnskapsdepartementet i samråd med utdanningsinstitusjonene. Institusjoner med nasjonalt ansvar skal prioriteres ved tildeling av nye studieplasser.

Tildeling av nasjonalt ansvar bør skje gjennom utviklingsavtalene. Utviklingsavtaler skal brukes slik at den enkelte institusjon sammen med nasjonale myndigheter fastsetter hvilke områder den gitte institusjonen skal satse på, og utvikle seg innen. Det skal settes kvalitative og kvantitative målsetninger innenfor alle deler av slike avtaler.

I noen tilfeller, som for eksempel med store profesjonsfag, kan det være nødvendig med regionalt ansvar for å vise hvilke institusjon som er «regional satsningsinstitusjon» innenfor faget. Nasjonalt ansvar skal også brukes for å vise at det er politisk vilje til å

satse på små fag som kun finnes ved en institusjon, som består av få årsverk, og som kan oppleve å være utsatt i prioritering opp mot andre store fagområder.

Begrunnelse

SST har sagt at deres forslag 9 er en redaksjonell endring, men der blir det tilført ny politikk med utviklingsavtaler, faglig profil og nasjonalt ansvar. Teksten i dette forslaget er basert på SST sitt forslag nummer 9, men går ikke like langt med tanke på politisk styring av sektoren. Fjerne: "NSO mener det er lite realistisk å forvente at den enkelte institusjon selv skal klare å redusere eller avvikle miljøer" NSO vil med dette vise manglende tillit til utdanningsinstitusjonene, og kanskje virke litt provoserende. Mange institusjoner har allerede startet arbeidet med å spisse sin faglige profil for dermed å skille seg fra konkurrenter i kamp om studenter og midler.

Endre: "NSO mener at det ikke skal være for mange studiesteder som tilbyr utdanning innenfor samme fagområde"

Dette er ikke et problem der fagmiljøene er sterke, men det er et problem der fagmiljøene er små og spredt. Teksten over er endret slik at den mindre bastant krever at alle typer fagmiljøer skal samles, men heller fokuserer på at det gjelder mindre fagmiljøer der man faktisk har dette problemet. Det her blir et spørsmål hvorvidt man ønsker å samle alle typer fagområder (både svake og sterke) på færre institusjoner.

Endre: "Reell arbeidsdeling og konsentrasjon må derfor skje ved involvering av nasjonale myndigheter"

Involvering blir bytta ut med samarbeid mellom institusjonene og myndighetene.

Fjerne: "Fagmiljøer som ikke har nasjonalt ansvar skal ikke tildeles nye studieplasser"

Denne blir tatt vekk og erstatta med "institusjoner med nasjonalt ansvar skal prioriteres ved tildeling av nye studieplasser". Det står i SST sitt forslag at institusjoner med nasjonalt ansvar skal prioriteres ved tildeling, så da må det tolkes slik at andre også kan få noe. En prioritering betyr ikke nødvendigvis at de skal få alt, slik som det blir forstått dersom de uten nasjonalt ansvar ikke skal tildeles noe.

Endre: "Nasjonalt ansvar må være en politisk tildeling"

Endret slik at nasjonalt ansvar ikke lenger er spesifikt en politisk beslutning. Det kan være veldig uheldig om plassering av fagmiljøer blir en politisk drakamp. Det er endret til slik at nasjonalt ansvar vil være en tildeling fra kunnskapsdepartementet i samarbeid med utdanningsinstitusjonane.

Redaksjonskomiteens innstilling

Vedtatt / Avvist

<i>Forslag nr.</i>	<i>Redaksjonelt</i>	<i>Linjenummer</i>	<i>Forslagstiller</i>	<i>Rolle</i>
49	Nei	37-84	Vebjørn Andersson	UiO

Opprinnelig tekst

Alle utdanningsinstitusjoner skal ha en tydelig, spisset profil, og denne skal være grunnlag for Kunnskapsdepartementets dialog med institusjonene. Den faglige profilen skal være spisset inn mot noen utvalgte områder som bestemmes politisk av Stortinget etter et helhetshensyn, men hvor institusjonene selv gir sin anbefaling i form av innspill

til departementet på faglige styrker og satsningsområder. Utdanningen ved institusjonene skal ha sammenheng med forskning som utføres ved institusjonen. Det innebærer at institusjonene må ha en faglig sammensetning som muliggjør og stimulerer til god integrasjon mellom institusjonens forskningsaktivitet og utdanningstilbud.

Samarbeid, arbeidsdeling og konsentrasjon

NSO mener det er ønskelig med en større arbeidsdeling i universitets- og høyskolesektoren og mener dette vil være positivt for å styrke og samle fagmiljøer i større grad. Dersom norske utdanningsinstitusjoner skal kunne hevde seg internasjonalt er vi avhengige av å ha sterke og stabile fagmiljø.

Kunnskapsdepartementet skal, i samarbeid med de andre departementene, foreta evalueringer av behovet for ulike fagmiljøer på nasjonalt nivå og kartlegge hvordan utdanningslandskapet kan dimensjoneres bedre. Departementet skal være tydelige i sine forventninger ovenfor institusjonene, slik at disse kan spisse sin faglige aktivitet i tråd med politisk intensjon og institusjonens egne faglige prioriteringer. For å få til reelt samarbeid, arbeidsdeling og konsentrasjon, mener NSO det må utarbeides sterkere insentiver fra politisk hold, basert på en helhetlig nasjonal strategi og et finansieringssystem som støtter opp om kvalitet i forskning, utdanning og formidling.

Dagens finansieringssystem med stykkprisfinansiering belønner ikke nasjonalt samarbeid og nasjonal mobilitet og NSO mener dette fører til en hemming av arbeidsdelingen i sektoren, spesielt når det kommer til valgbare emner i et studieprogram. En økt satsning på nasjonal mobilitet vil kunne minske behovet for at institusjonene skal tilby mange små emner og heller styrke kvaliteten på de emner som tilbys.

Tilpassing av utdanningstilbudet

Økonomiske midler til å gjennomføre arbeidsdeling og konsentrasjon skal gis for å styrke faglig virksomhet der behovet er godt begrunnet, og skal ikke tildeles for å oppnå effektiv og entydig administrasjon og ledelse i seg selv. NSO mener at for mange institusjoner i dag tilbyr utdanninger innenfor samme fagområde.

Nasjonale myndigheter skal sette rammer for utdanningstilbudene slik at ikke institusjonene kan opprette nye studier som er utenfor institusjonens profil og samfunnsoppdrag. Videre skal myndighetene kunne stille aktivitetskrav til enkelte utdanninger som er spesielt viktige for å sikre kompetansen innenfor visse fagområder.

Om ikke institusjonene er villige til å spisse fagporteføljen i tråd med Stortingets strategi, samt nasjonale og internasjonale behov for kandidater, kan en konsentrering av fagmiljøer gjøres gjennom politiske beslutninger. Politisk bestemt konsentrering av fagmiljøer skal gjøres gjennom gradvis utfasing av studieplassene slik at hverken institusjonen, de fagansatte eller studentene som er tatt opp på studiet blir unødig skadelidende. Departementet skal ha ettersyn med eventuelle utfasingsplaner og kan i ytterste konsekvens iverksette sanksjoner for institusjoner som ikke gjennomfører SAK

etter politisk intensjon.

NSO mener at studiekvalitet kan defineres som i hvilken grad utdanningsinstitusjoner legger til rette for og arbeider med at alle aspekter av studiet bidrar til å nå det læringsutbyttet og mål som er satt for studiet¹. Tydelige institusjonelle profiler bidrar til god studiekvalitet, og nye studietilbud skal sees i sammenheng med sektoren som helhet. Norsk studentorganisasjon mener at inflasjon i studietilbud effektivt kan hindres ved at institusjonene må søke departementet om opprettelse av studier utenfor institusjonenes faglige profil.

Endring

Tar utgangspunkt i forslag 9 fra SST, men har langt mindre fokus på politisk styring av sektoren.

Eventuell ny tekst

Utdanningsinstitusjonene skal ha en faglig profil som tar utgangspunkt i hvilke fagmiljøer man har som er spesielt sterke. Det innebærer at institusjonene må ha en faglig sammensetning som muliggjør og stimulerer til god integrasjon mellom institusjonens forskningsaktivitet og utdanningstilbud. NSO mener at små og sårbare fagmiljøer ikke vil være like godt rustet til å levere god utdanningskvalitet i norsk høyere utdanning, og at man bør samle disse fagmiljøene ved noen institusjoner. NSO mener samling av fagmiljøer skal gjøres basert på vurderinger av faglig kvalitet og langsiktige behov. Kortsiktige behov for kompetanse i samfunnet kan ikke utgjøre grunnlaget for dimensjoneringen av høyere utdanning. En samling av fagmiljøer i større enheter kan gjøres der dette vil heve kvaliteten og øke konkurransevnen internasjonalt. Departementet skal i samråd med utdanningsinstitusjonene kartlegge hvordan fagmiljøer best kan dimensjoneres, og skal være tydelige på sine og samfunnets forventninger til institusjonene. De store endringene i institusjonslandskapet gjør at institusjonene må reorientere seg i forhold til sitt samfunnsoppdrag. Utdanningsinstitusjonene skal levere utdanning av høy kvalitet som gir kandidater rustet til et arbeidsliv i stadig omstilling. I lys av dette skal studieprogramporteføljen hos institusjonene være dynamiske, slik at institusjonene imøtekommer samfunnet og næringslivets behov. En kontinuerlig oppdatering og utvikling av studieprogramporteføljen til utdanningsinstitusjonene vil være en av nøklene til omstilling i sektoren og samfunnet. Reell arbeidsdeling og konsentrasjon må skje gjennom samarbeid mellom institusjonene og nasjonale myndigheter.

Begrunnelse

SST har sagt at deres forslag 9 er en redaksjonell endring, men der blir det tilført ny politikk med utviklingsavtaler, faglig profil og nasjonalt ansvar. Teksten i dette forslaget er basert på SST sitt forslag nummer 9, men går ikke like langt med tanke på politisk styring av sektoren. All politikk om nasjonalt ansvar er tatt ut av teksten. Fjerne: "NSO mener det er lite realistisk å forvente at den enkelte institusjon selv skal klare å redusere eller avvikle miljøer" NSO vil med dette vise manglende tillit til utdanningsinstitusjonene, og kanskje virke litt provoserende. Mange institusjoner har allerede startet arbeidet med å spisse sin faglige profil for dermed å skille seg fra konkurrenter i kamp om studenter og midler.

¹NSOs utdanningspolitiske plattform, 2013-15

Endre: "NSO mener at det ikke skal være for mange studiesteder som tilbyr utdanning innenfor samme fagområde"

Dette er ikke et problem der fagmiljøene er sterke, men det er et problem der fagmiljøene er små og spredt. Teksten over er endret slik at den mindre bastant krever at alle typer fagmiljøer skal samles, men heller fokuserer på at det gjelder mindre fagmiljøer der man faktisk har dette problemet. Det her blir et spørsmål hvorvidt man ønsker å samle alle typer fagområder (både svake og sterke) på færre institusjoner.

Endre: "Reell arbeidsdeling og konsentrasjon må derfor skje ved involvering av nasjonale myndigheter"

Involvering blir bytta ut med samarbeid mellom institusjonene og myndighetene.

Alle henvisninger til "nasjonalt ansvar" er tatt ut av plattformen. Ordningen finnes i dag og brukes i en annen form enn det SST har foreslått, denne praksisen er hensiktsmessig med tanke på vern av sårbare fagmiljøer, og det er ikke ønskelig å endre på dette.

Redaksjonskomiteens innstilling

Vedtatt / Avvist

<i>Forslag nr.</i>	<i>Redaksjonelt</i>	<i>Linjenummer</i>	<i>Forslagstiller</i>	<i>Rolle</i>
10		84	Sentralstyret	SST
<i>Opprinnelig tekst</i>				
<i>Tillegg</i> Tillegg etter linje 84				
<i>Eventuell ny tekst</i> Øvrige organer og forvaltning NSO mener at etatstyringen av de statlige institusjoner skal skje direkte mellom institusjonen og departementet. Videre mener vi at organer som jobber med forvaltning på oppdrag fra departementet skal ha spesialiserte arbeidsområder, med et ikke altfor bredt omfang. Dette for å unngå at enkelte offentlige organer får for stort nedslagsfelt og dermed blir for normgivende for sektoren. NSO mener at det ikke skal være et direktorat for høyere utdanning. I Norge skal NOKUT være et faglig og uavhengig statlig kvalitetssikringsorgan for høyere utdanning i tråd med European Standards and Guidelines for Quality Assurance. De skal ha tilsyn med kvaliteten i utdanningen ved norske høyere utdanningsinstitusjoner innenfor de rammer som er fastsatt i lov og forskrift. NOKUTs rolle skal være å føre tilsyn med det systematiske kvalitetsarbeidet ved institusjonen, samt bidra med kompetanse og anbefalinger til institusjonenes kvalitetsfremmende arbeid. Organer som har oppgaver knyttet til administrative og tekniske støttetjenester bør så langt som mulig samles. Norges forskningsråds (NFR) rolle skal være å vurdere det faglige nivåene ved landets				

institusjoner, tildele midler til forskning gjennom søknadsordninger, samt bidre med støttefunksjoner for å heve det norske forskningsarbeidet. NOKUT og NFR skal ha et nært samarbeid om vurdering av fagmiljøer og støtteordninger som kan bidra til bedre arbeid ved institusjonene for å se utdanning og forskning i sammenheng.

Begrunnelse

Sentralstyret finner det naturlig å legge inn et nytt delkapittel om øvrige organer og forvaltning i en plattform som tar for seg organisering av Universitets- og høyskolesektoren. Denne nye politikken skal svare til debatten om organiseringen av organer og forvaltning i sektoren. SST mener at det er en styrke at etatstyringen skjer direkte mellom institusjon og departement, og ikke gjennom en tredjepart. Dialogen vil på denne måten bli bedre. I tillegg mener vi at organer med forvaltningsansvar skal jobbe innenfor spesialiserte arbeidsoppgaver for å sikre at noen organer ikke blir for store. Vi har valgt å nevne to spesifikke organer fordi de spiller en såpass stor rolle i organiseringen av UH-sektoren.

Redaksjonskomiteens innstilling

Vedtatt / Avvist

<i>Forslag nr.</i>	<i>Redaksjonelt</i>	<i>Linjenummer</i>	<i>Forslagstiller</i>	<i>Rolle</i>
50	Nei	84--	Sunniva Braaten, Rune Keisuke Kosaka, Helene Kongerud, Karoline Kaldråstøyl	HiOA
<i>Opprinnelig tekst</i>				
-				
<i>Tillegg</i>				
Alternativt forslag til SSTs forslag om øvrige organer og forvaltning				
<i>Eventuell ny tekst</i>				
<p>Øvrige organer og forvaltning NSO mener at etatstyringen av de statlige institusjoner skal skje direkte mellom institusjonen og departementet. Videre mener vi at organer som jobber med forvaltning på oppdrag fra departementet skal ha spesialiserte arbeidsområder, med et ikke altfor bredt omfang. Dette for å unngå at enkelte offentlige organer får for stort nedslagsfelt og dermed blir for normgivende for sektoren. NSO mener at det ikke skal være et direktorat for høyere utdanning.</p> <p>I Norge skal NOKUT være et faglig og uavhengig statlig kvalitetssikringsorgan for høyere utdanning i tråd med European Standards and Guidelines for Quality Assurance. De skal ha tilsyn med kvaliteten i utdanningen ved norske høyere utdanningsinstitusjoner innenfor de rammer som er fastsatt i lov og forskrift. NOKUTs rolle skal være å føre tilsyn med det systematiske kvalitetsarbeidet ved institusjonen, samt bidra med kompetanse og anbefalinger til institusjonenes kvalitetsfremmende arbeid. Organer som har oppgaver knyttet til administrative og tekniske støttetjenester bør så langt som mulig samles. Norges forskningsråds (NFR) rolle være å vurdere det faglige nivået ved landets forskningsmiljø, tildele midler til forskning gjennom søknadsordninger, bidra til å skape et helhetlig FoU-system, samt bidra til å styrke den internasjonale posisjonen til norsk forskning. NOKUT og NFR skal ha et nært samarbeid om vurdering av fagmiljøer og støtteordninger som kan bidra til bedre arbeid ved institusjonene for å se utdanning og forskning i sammenheng.</p>				
<i>Begrunnelse</i>				

En tydeliggjøring av SSTs forslag
<i>Redaksjonskomiteens innstilling</i>
Vedtatt / Avvist

<i>Forslag nr.</i>	<i>Redaksjonelt</i>	<i>Linjenummer</i>	<i>Forslagstiller</i>	<i>Rolle</i>
11		85-89	Sentralstyret	SST
<i>Opprinnelig tekst</i>				
Administrasjon				
En gjennomtenkt og oversiktlig høyere utdanningssektor, både på nasjonalt og regionalt nivå, vil kunne hindre unødvendig lokalbyråkrati på institusjonene gjennom bedre utnyttelse av institusjonenes ressurser, spesielt innenfor søknadsskriving, internasjonaliseringsarbeid og studieadministrativt arbeid.				
<i>Strykning</i>				
<i>Eventuell ny tekst</i>				
<i>Begrunnelse</i>				
Sentralstyret mener at teksten om administrasjon ikke bidrar med ny politikk for NSO, og foreslår derfor å stryke dette. Administrasjon i forskning og utdanning er delvis dekket av Utdanningspolitisk og Forskningspolitisk plattform.				
<i>Redaksjonskomiteens innstilling</i>				
Vedtatt / Avvist				

<i>Forslag nr.</i>	<i>Redaksjonelt</i>	<i>Linjenummer</i>	<i>Forslagstiller</i>	<i>Rolle</i>
12		90-97	Sentralstyret	SST
<i>Opprinnelig tekst</i>				
Frie studieplasser				
I dag opererer Kunnskapsdepartementet både med frie studieplasser og studieplasser øremerket visse utdanninger. NSO mener det er problematisk at frie studieplasser tildelt innenfor en kostnadskategori fritt kan benyttes på hvilket som helst område. I dag blir disse frie studieplassene ofte benyttet på områder hvor institusjonen har gode søkertall og studentene er billige å utdanne. NSO mener det er uheldig at det i stor grad er søkermassen som bestemmer hva institusjonen skal tilby av utdanninger, og ikke de nasjonale behovene for kunnskap og kompetanse. Om frie studieplasser skal benyttes, mener NSO at de skal gis innenfor institusjonens faglige profil.				
<i>Strykning</i>				
<i>Eventuell ny tekst</i>				
<i>Begrunnelse</i>				
Dette forslaget må sees i sammenheng med forslag 30, hvor det blant annet foreslås at «Studieplassfinansiering skal kun benyttes innenfor den kostnadskategorien de er tildelt i.» Hvis forslag 30 går gjennom vil NSOs politikk på område bli at frie studieplasser som				

kan skiftes mellom ulike kostnadskategorier ikke skal eksistere. Derfor blir dette avsnittet overflødig. Bakgrunnen for at Sentralstyret har valgt å flytte teksten er fordi dette handler om hvordan studieplasser finansieres, og det hører dermed hjemme under finansieringskapitlet.

Redaksjonskomiteens innstilling

Vedtatt / Avvist

<i>Forslag nr.</i>	<i>Redaksjonelt</i>	<i>Linjenummer</i>	<i>Forslagstiller</i>	<i>Rolle</i>
13		98-107	Sentralstyret	SST
<i>Opprinnelig tekst</i>				
Strategiske planer				
<p>Stortinget skal i en langtidsplan for forskning og høyere utdanning operasjonalisere de overordnede visjoner og strategiske mål som kommer frem i forskingsmeldingen og andre stortingsmeldinger. Siden langtidsplanen skal være overordnet og omhandle virkemidler og illustrere hva som vil prioriteres, er det behov for en stortingsmelding om studiekvalitet i høyere utdanning som skal si noe om hva skal være de strategiske målene for utdanningssektoren.</p> <p>Langtidsplanen skal være en økonomisk investeringsplan som sier noe om hva institusjonene kan forvente fra regjeringen. Dette vil ha betydning for hvordan institusjonslandskapet skal se ut i fremtiden. Det er for NSO viktig at langtidsplanen har en form som gjør den overordnet og etterprøvable, mens det er stortingsmeldingene som staker ut retningen.</p>				
<i>Strykning</i>				
<i>Eventuell ny tekst</i>				
<i>Begrunnelse</i>				
<p>Politikken er ivaretatt av Utdanningspolitisk plattform, så Sentralstyret mener derfor at det burde strykes her for å unngå å ha politikk på samme område flere steder.</p>				
<i>Redaksjonskomiteens innstilling</i>				
<i>Vedtatt / Avvist</i>				

<i>Forslag nr.</i>	<i>Redaksjonelt</i>	<i>Linjenummer</i>	<i>Forslagstiller</i>	<i>Rolle</i>
14		107-107	Sentralstyret	SST
<i>Opprinnelig tekst</i>				
<i>Tillegg</i>				
<i>Eventuell ny tekst</i>				
Autonomi				
<p>Når det gjelder akademisk autonomi mener NSO at universiteter og høyskoler skal ha selvbestemmelse over hva som er opptakskriteriene til deres egne studier. Det bør likevel bestrebes at institusjoner som har like studier har noen lunde like</p>				

opptakskriterier. Myndighetene skal kunne sette tak på hvor mange studenter en institusjon kan ta opp innenfor et fagområde ut over det som man har fullfinansiering til, likevel skal institusjonen selv bestemme hvor mange man tar opp innenfor dette taket. Faglig profil er, som nevnt over, et område hvor styringen skjer i samråd med nasjonale myndigheter.

Organisatorisk autonomi. Universiteter og høyskoler skal ha kollegial ledelse på alle nivåer. Institusjonene skal selv bestemme hvordan ledelse velges eller tilsettes. Ekstern styreleder og eksterne styremedlemmer skal oppnevnes av KD etter forslag fra institusjonen. Styrene skal ha en tredeling av makt mellom studenter, ansatte og eksterne representanter. NSO mener at ingen gruppe skal ha flertall alene. Alle gruppene skal ha minst 20% representasjon.

Institusjonene skal ha **økonomisk autonomi** til å selv bestemme over sine inntektsmuligheter ut over statlig finansiering. Institusjonene skal selv kunne ta opp lån.

Institusjonene skal ha **administrativ autonomi** til å selv bestemme over hvem de ansetter.

Begrunnelse

Dette blir et nytt kapittel. Forslag 3 tar utgangspunkt i EUAs fire former for institusjonell autonomi – akademisk, organisatorisk, økonomisk og administrativ. Sentralstyret mener at NSO skal ta stilling til disse, slik at man kan legge rammene for hva institusjonen selv skal bestemme. Innenfor akademisk autonomi mener SST at det skal være opp til institusjonen selv å bestemme opptakskriterier, da dette er et faglig spørsmål. Videre mener SST at myndigheter skal kunne sette et opptakstak slik at institusjonene ikke kan spekulere i «overbooking» og resultatfinansiering av billige studier. På organisatorisk autonomi mener SST at viktige kunnskapsorganisasjoner best styres av de som kjenner institusjonen best, og mener at dette gjøres best gjennom kollegial ledelse på alle nivåer. Det er i tillegg de som bør komme med forslag om eksterne styrerepresentanter og styreleder. Forslaget ivaretar at studentene skal kunne søke flertall hos både ansatte og eksterne representanter i styret. Hva angår økonomisk og administrativ autonomi mener vi at dette er områder hvor institusjonen selv styrer best.

Redaksjonskomiteens innstilling

Vedtatt / Avvist

<i>Forslag nr.</i>	<i>Redaksjonelt</i>	<i>Linjenummer</i>	<i>Forslagstiller</i>	<i>Rolle</i>
51	Nei	107-107	Kim Allgot	NTNU
<i>Opprinnelig tekst</i>				
-				
<i>Tillegg</i>				
Utfyller SST sine forslag om autonomi				
<i>Eventuell ny tekst</i>				
Autonomi Organisatorisk autonomi Universiteter og høyskoler skal ha kollegial ledelse på alle nivåer. Institusjonene skal selv bestemme hvordan ledelse velges eller tilsettes. Ekstern styreleder og eksterne				

styremedlemmer skal oppnevnes av KD etter forslag fra institusjonen. Styrene skal ha en tredeling av makt mellom studenter, ansatte og eksterne representanter. NSO mener at ingen gruppe skal ha flertall alene. Alle gruppene skal ha minst 20 % representasjon.

Økonomisk autonomi

Statlig finansiering skal gi forutsigbarhet og stabilitet for institusjonen slik at institusjonen kan drive langsiktige kvalitetsfremmende tiltak. Institusjonene skal ha mulighet til sette av midler over tid og ta opp lån.

Administrativ autonomi

Institusjonene skal selv bestemme hvordan ansettelse og oppsigelser organiseres. Opprykk innenfor akademiske karriereløp skal kreve utvikling av kompetanse innenfor både forskning og utdanning.

Akademisk autonomi

Universiteter og høyskoler skal ha selvbestemmelse over utfyllende opptakskriteri til deres egne studier. Myndighetene skal kunne sette tak på hvor mange studenter en institusjon kan ta opp innenfor et fagområde ut over det som man har fullfinansiering til, likevel skal institusjonen selv bestemme hvor mange man tar opp innenfor dette taket. Faglig profil er, som nevnt over, et område hvor styringen skjer i samråd med nasjonale myndigheter.

Begrunnelse

Sentralstyres forslag 14 tar utgangspunkt i EUAs fire former for institusjonell autonomi, og det bør da definere hva NSO mener om de samme begrepene som er brukt i standarden. Mindre endringer på de veldefinerte, men under økonomisk autonomi er det viktig å definere hvordan statlig styring skal påvirke institusjonenes evne til å drive sikker og fremtidsrettet drift.

Redaksjonskomiteens innstilling

Vedtatt / Avvist

Forslag nr.	Redaksjonelt	Linjenummer	Forslagstiller	Rolle
52	Nei	107--	Sunniva Braaten, Helene Kongerud, Rune Keisuke Kosaka, Karoline Kaldråstøyl	HiOA
<i>Opprinnelig tekst</i>				
-				
<i>Tillegg</i>				
Samme forslag som SSTs om autonomi, men med setning om faglig profil fjerna				
<i>Eventuell ny tekst</i>				
Autonomi				
Når det gjelder akademisk autonomi mener NSO at universiteter og høyskoler skal ha selvbestemmelse over hva som er opptakskriteriene til deres egne studier. Det bør likevel bestrebes at institusjoner som har like studier har noen lunde like opptakskriterier. Myndighetene skal kunne sette tak på hvor mange studenter en institusjon kan ta opp innenfor et fagområde ut over det som man har fullfinansiering til, likevel skal institusjonen selv bestemme hvor mange man tar opp innenfor dette taket.				
Organisatorisk autonomi				
Universiteter og høyskoler skal ha kollegial ledelse på alle nivåer. Institusjonene skal selv bestemme hvordan ledelse velges eller tilsettes. Ekstern styreleder og eksterne				

styremedlemmer skal oppnevnes av KD etter forslag fra institusjonen. Styrene skal ha en tredeling av makt mellom studenter, ansatte og eksterne representanter. NSO mener at ingen gruppe skal ha flertall alene. Alle gruppene skal ha minst 20 % representasjon. Institusjonene skal ha økonomisk autonomi til å selv bestemme over sine inntektsmuligheter ut over statlig finansiering. Institusjonene skal selv kunne ta opp lån. Institusjonene skal ha administrativ autonomi til å selv bestemme over hvem de ansetter.

Begrunnelse

Setningen vi har ekskludert er intetsigende

Redaksjonskomiteens innstilling

Vedtatt / Avvist

<i>Forslag nr.</i>	<i>Redaksjonelt</i>	<i>Linjenummer</i>	<i>Forslagstiller</i>	<i>Rolle</i>
15		108-114	Sentralstyret	SST

Opprinnelig tekst

Akkreditering og institusjonenes autonomi

Akkreditering innenfor norsk høyere utdanning er nødvendig for å sikre at institusjonene ivaretar sine institusjonelle fullmakter, har oppmerksomhet på planlagt læringsutbytte og innretter virksomheten mot god kvalitet på forskning, utdanning og formidling.

Akkreditering er en offisiell anerkjennelse og tillitserklæring av en organisasjons kompetanse og evne til å utføre angitte oppgaver i samsvar med gitte krav. Målet med akkreditering skal være å sikre og fremme utdanningskvalitet forstått som kvalitet og relevans på studentenes læringsutbytte.

Strykning

Eventuell ny tekst

Begrunnelse

Akkreditering og autonomi foreslås som to ulike kapiteler i forslag 14 og 19. Dette avsnittet inneholder dessuten ikke noe politikk om institusjonenes autonomi.

Sentralstyret har bevart innholdet i dette avsnittet i forslag 19, og mener det er hensiktsmessig for plattformens innhold og utforming at hovedinnholdet i dette avsnittet flyttes til et nytt kapittel om akkreditering, slik at dette kan samles på et sted.

Redaksjonskomiteens innstilling

Vedtatt / Avvist

<i>Forslag nr.</i>	<i>Redaksjonelt</i>	<i>Linjenummer</i>	<i>Forslagstiller</i>	<i>Rolle</i>
16		115-121	Sentralstyret	SST

Opprinnelig tekst

Nasjonalt organ for kvalitet i utdanning

Norge skal ha et faglig og uavhengig statlig kvalitetssikringsorgan for høyere utdanning i tråd med European Standards and Guidelines for Quality Assurance, som skal føre tilsyn med kvaliteten i utdanningen ved norske høyere utdanningsinstitusjoner innenfor de rammer som er fastsatt i lov og forskrift. I dag utføres arbeidet av Nasjonalt organ for kvalitet i utdanning (NOKUT). Formålet med NOKUTs arbeid skal være å bidra til å sikre at samfunnet kan ha tillit til kvaliteten i norsk høyere utdanning og godkjent høyere utdanning fra utlandet.

Strykning

Eventuell ny tekst

Begrunnelse

Sentralstyret mener dette må sees i sammenheng med forslag 10, 16, 17, 18 og 20. Bakgrunnen for dette er at SST foreslår å skrive om hva NOKUT er inn i nytt underkapittel «Øvrige organer og forvaltning», mens hva NOKUT skal gjøre skal inn under kapitlet om akkreditering.

Sentralstyret mener at dette avsnittet i all hovedsak er bevart i forslag 10, og at denne teksten derfor skal strykes.

Redaksjonskomiteens innstilling

Vedtatt / Avvist

<i>Forslag nr.</i>	<i>Redaksjonelt</i>	<i>Linjenummer</i>	<i>Forslagstiller</i>	<i>Rolle</i>
17		122-129	Sentralstyret	SST
<i>Opprinnelig tekst</i>				
<i>Tilsyn av norsk høyere utdanning</i>				
NOKUT skal jevnlig evaluere kvaliteten på institusjonenes utdanningstilbud. Dersom NOKUT gjennom sakkyndige komiteer mener at en høyere utdanningsinstitusjon eller et studieprogram har utilstrekkelig kvalitet, skal det iverksettes sanksjoner som sikrer at det blir gjennomført kvalitetsfremmende tiltak. Deakkrediterte institusjoner eller studium skal ikke ha muligheter for opptak av nye studenter, men har ansvar for at studenter som allerede er tatt opp skal få en godkjent utdanning av høy kvalitet. For å sikre at NOKUTs kriterier er relevante og hensiktsmessige skal disse revideres jevnlig.				
<i>Strykning</i>				
<i>Eventuell ny tekst</i>				
<i>Begrunnelse</i>				
Sentralstyret mener dette må sees i sammenheng med forslag 10, 16, 17, 18 og 20. Bakgrunnen for dette er at SST foreslår å skrive om hva NOKUT er inn i nytt underkapittel «Øvrige organer og forvaltning», mens hva NOKUT skal gjøre skal inn under kapitlet om akkreditering.				

Sentralstyret har skrevet om hvordan NOKUT skal drive med tilsyn av norsk høyere utdanning i forslag 20, og mener derfor denne teksten skal strykes.

Redaksjonskomiteens innstilling

Vedtatt / Avvist

<i>Forslag nr.</i>	<i>Redaksjonelt</i>	<i>Linjenummer</i>	<i>Forslagstiller</i>	<i>Rolle</i>
18		130-144	Sentralstyret	SST
<i>Opprinnelig tekst</i>				
<i>Ny tilsynsmodell</i>				
<p>NSO mener at dagens regelverk og de ressursene NOKUT har tilgjengelig ikke er hensiktsmessig og tilstrekkelig for å holde oppmerksomhet på utdanningskvaliteten der de store studentmassene er. NSO mener det trengs en endring av dagens tilsynsmodell for å gi utdanning nødvendig oppmerksomhet i institusjonens kvalitetsutviklende arbeid og ønsker at læringsutbytte skal inngå som en sentral del av kvalitetsbegrepet. Sentrale, institusjonelle kvalitetssystemer skal sikre kvaliteten på programnivå, noe som gjør tilsyn på programnivå til en naturlig del av NOKUTs evaluerings- og rådgivningsarbeid. NSO mener at NOKUT skal vurdere forvaltningen av inneværende akkrediteringsfullmakter, der relevans, læringsutbytte og forskningsbasert utdanning, samt god veiledning og undervisning skal være forutsetninger for kontinuasjon av fullmakter. NSO ønsker en tilsynsmodell der NOKUT legger mer vekt på fagmiljøenes reelle kvalitet og hvordan disse legger til rette for at studentene oppnår forventet læringsutbytte som resultat av god utdanning, FoU og formidling. NOKUTs programevalueringer bør gjøres i samarbeid med Forskningsrådets evalueringer av forskningsområder. Dette vil synliggjøre sammenfallende utfordringer og fordeler mellom utdanning og forskning, for å knytte disse tettere sammen.</p>				
<i>Strykning</i>				
<i>Eventuell ny tekst</i>				
<i>Begrunnelse</i>				
<p>Sentralstyret mener at denne politikken er utdatert. En ny og bra tilsynsmodell og studietilsynsforskrift er nå på vei, og NOKUT og Forskningsrådet har allerede startet opp med felles evalueringer av fagområder. Siden dette nå er på trappene mener Sentralstyret at kapitlet om ny tilsynsmodell kan strykes fra plattformen, da det allerede er gjennomført.</p>				
<i>Redaksjonskomiteens innstilling</i>				
<i>Vedtatt / Avvist</i>				

<i>Forslag nr.</i>	<i>Redaksjonelt</i>	<i>Linjenummer</i>	<i>Forslagstiller</i>	<i>Rolle</i>
19		145-180	Sentralstyret	SST
<i>Opprinnelig tekst</i>				

Institusjonsakkreditering og fullmakter

NSO mener at institusjonelle akkrediteringsfullmakter som følger institusjonskategori er uhensiktsmessig da denne ordningen ikke i tilstrekkelig grad fremmer kvalitet og fokus på læringsutbytte.

NSO mener at faglige fullmakter skal kunne gis på bakgrunn av kvaliteten til et spesifikt fagmiljø, ved at akkrediteringsfullmakter for opprettelse av nye grader bevilges på bakgrunn av antall akkrediterte grader fagmiljøet har fra før. Dersom institusjonen ønsker å opprette en grad utenfor et fagmiljø med selvakkrediteringsrett, skal institusjonene måtte søke Kunnskapsdepartementet, som vurderer søknaden på bakgrunn av en sakkyndig vurdering gjort av NOKUT. Departementet skal også vurdere søknader basert på hensyn til faglig konsentrasjon, arbeidsdeling og samfunnsoppdrag sett i nasjonal kontekst, og hvordan opprettelsen av et nytt studieprogram/fagmiljø vil påvirke disse hensynene. Dette skal motvirke inflasjon i studietilbudene, og føre til en mer spisset sektor i tråd med NSOs ambisjoner om en konsentrert og arbeidsdelt sektor som fremmer kvalitet.

Institusjonskategorier

I et lengre perspektiv mener NSO at universitets- og høyskolesektoren burde bli organisert som store institusjoner med ulike spesialiseringer, for eksempel med særlig ansvar for grunnforskning, innovasjon, profesjonsutdanninger og teknologiske fag. Det vil sikre en logisk oppbygd sektor som er lett å orientere seg i.

Etter innføringen av universitets- og høyskoleloven har man sett en økende tendens til akademisk drift i sektoren: stadig flere høyskoler ønsker å bli universiteter og flere fagskoler ønsker å bli høyskoler. NSO er bekymret for at driften er med på å ta fokus bort fra institusjonenes rolle og samfunnsoppdrag, og mener myndighetene har et overordnet ansvar for å sikre at dette ikke skjer. Likevel er akademisk drift en naturlig konsekvens av at det stilles større krav til utdanningsinstitusjonene innen forskning og utdanning, og ønsket om like konkurransevilkår og økte fullmakter. NSO støtter en slik utvikling så lenge den ivaretar institusjonenes samfunnsoppdrag og er basert på faktisk kvalitet i utdanning og forskning. Fagskoler kan søke akkreditering som høyskole og høyskoler kan søke akkreditering som universitet, så lenge de oppfyller alle krav for aktuell institusjonsakkreditering.

NSO mener at en endring i rammevilkårene som i større grad gir likere rettigheter for alle kan virke dempende for den akademiske driften, og få institusjonene til å fokusere på god utdanningskvalitet heller enn institusjonskategorien i seg selv.

NSO mener at kravene for å bli akkreditert som institusjon må gjelde hele institusjonens virksomhet, ikke kun enkelte studieprogrammer. Det innebærer at institusjoner som kun har enkelte akkrediterte studieprogrammer ikke lenger skal kunne kalle seg høyskole om ikke resten av institusjonens tilbud imøtekommer forskriftens krav.

Endring

Eventuell ny tekst

Akkreditering [kapitteloverskrift]

Institusjonsakkreditering

Etter strukturreformen høyere utdanning har vært igjennom ser NSO ikke lenger funksjonen ved å ha tre ulike institusjonskategorier. NSO mener derfor at det kun skal finnes én institusjonskategori. Å være institusjonsakkreditert skal være en godkjenning som gir institusjonen tillatelse til å tilby utdanning på nivå 6-8 i nasjonalt kvalifikasjonsrammeverk (NKR). Ved overgang til en slik modell bør det utredes om kravene for akkreditering ved kun en kategori bør være høyere enn dagens krav for å være akkreditert som høyskole. Institusjonsakkreditering, tittel og faglig fullmakt må skilles fra hverandre. Ved overgang til en kategorimodell skal det være opp til institusjonene selv å velge tittel, altså mellom høyskole- og universitetstittel.

Akkreditering innenfor norsk høyere utdanning er nødvendig for å sikre at institusjonene ivaretar sine institusjonelle fullmakter, har oppmerksomhet på planlagt læringsutbytte og innretter virksomheten mot god kvalitet på forskning, utdanning og formidling.

Akkreditering er en offisiell anerkjennelse og tillitserklæring av en organisasjons kompetanse og evne til å utføre angitte oppgaver i samsvar med samfunnets krav og forventninger. Målet med akkreditering skal være å sikre og fremme utdanningskvalitet, forstått som at studentenes læringsutbytte har høy kvalitet og relevans.

Begrunnelse

Sentralstyret foreslår dette som begynnelsen på nytt kapittel med navn *Akkreditering*, og det erstatter derfor det som står om akkreditering og institusjonskategorier i dag. Etter alle endringene som har skjedd i sektoren mener SST at dagens tre institusjonskategorier ikke lenger er rettferdig, da skille mellom de ulike institusjonene nå har blitt vasket bort. Derfor mener vi at dagens modell med tre institusjonskategorier bør avvikles, og at det heller innføres en modell med kun en institusjonskategori. SST vil understreke at dette ikke vil si at alle institusjoner skal få fulle faglige fullmakter som tilsvarer dagens universiteter, da vi i forslag 20 foreslår å skille institusjonsakkreditering og faglige fullmakter.

Må sees i sammenheng med forslag 15 og 20.

Redaksjonskomiteens innstilling

Vedtatt / Avvist

<i>Forslag nr.</i>	<i>Redaksjonelt</i>	<i>Linjenummer</i>	<i>Forslagstiller</i>	<i>Rolle</i>
53	Nei	145-158	Kristine-Petrine Olthuis	UiO
<i>Opprinnelig tekst</i>				
<p>Institusjonsakkreditering og fullmakter NSO mener at institusjonelle akkrediteringsfullmakter som følger institusjonskategori er uhensiktsmessig da denne ordningen ikke i tilstrekkelig grad fremmer kvalitet og fokus på læringsutbytte.</p> <p>NSO mener at faglige fullmakter skal kunne gis på bakgrunn av kvaliteten til et spesifikt fagmiljø, ved at akkrediteringsfullmakter for opprettelse av nye grader bevilges på bakgrunn av antall akkrediterte grader fagmiljøet har fra før. Dersom institusjonen ønsker å opprette en grad utenfor et fagmiljø med selvakkrediteringsrett, skal institusjonene måtte søke Kunnskapsdepartementet, som vurderer søknaden på</p>				

bakgrunn av en sakkyndig vurdering gjort av NOKUT. Departementet skal også vurdere søknader basert på hensyn til faglig konsentrasjon, arbeidsdeling og samfunnsoppdrag sett i nasjonal kontekst, og hvordan opprettelsen av et nytt studieprogram/fagmiljø vil påvirke disse hensynene. Dette skal motvirke inflasjon i studietilbudene, og føre til en mer spisset sektor i tråd med NSOs ambisjoner om en konsentrert og arbeidsdelt sektor som fremmer kvalitet.

Endring

-

Eventuell ny tekst

NSO mener at faglige fullmakter skal kunne gis på bakgrunn av kvaliteten til et spesifikt fagmiljø, ved at akkrediteringsfullmakter for opprettelse av nye grader bevilges på bakgrunn av antall akkrediterte grader fagmiljøet har fra før. Dersom institusjonen ønsker å opprette en grad utenfor et fagmiljø med selvakkrediteringsrett, må institusjonene søke departementet. Departementet vurderer søknaden på bakgrunn av en sakkyndig vurdering gjort av NOKUT. Departementet skal også vurdere søknader basert på hensyn til faglig konsentrasjon, arbeidsdeling og samfunnsoppdrag sett i nasjonal kontekst, og hvordan opprettelsen av et nytt studieprogram vil påvirke disse hensynene. Dette skal motvirke inflasjon i studietilbudene, og føre til en mer spisset sektor i tråd med NSOs ambisjoner om en konsentrert og arbeidsdelt sektor som fremmer kvalitet.

Det skal være ulike institusjonskategorier basert på akkrediteringsfullmakter. NSO mener at ulike institusjonskategorier ikke skal gi ulike rammevilkår i seg selv, og at institusjonene derfor ikke skal trenge å søke seg over i en annen kategori for å kunne drive sin faglige virksomhet. Slik skal institusjonene fokusere på god utdanningskvalitet heller enn institusjonskategorien de tilhører. Høyere utdanningsinstitusjoner skal, uavhengig av norsk tittel, kunne benytte seg av tittelen "university" i internasjonal sammenheng.

Begrunnelse

Presiserer at institusjonskategorier ikke skal gi ulike rammevilkår. Tar med at alle kan benytte tittelen «university» i internasjonal sammenheng.

Redaksjonskomiteens innstilling

Vedtatt / Avvist

<i>Forslag nr.</i>	<i>Redaksjonelt</i>	<i>Linjenummer</i>	<i>Forslagstiller</i>	<i>Rolle</i>
54	Nei	145-180	Kim Allgot	NTNU
<i>Opprinnelig tekst</i>				
Institusjonsakkreditering og fullmakter				
NSO mener at institusjonelle akkrediteringsfullmakter som følger institusjonskategori er uhensiktsmessig da denne ordningen ikke i tilstrekkelig grad fremmer kvalitet og fokus på læringsutbytte.				
NSO mener at faglige fullmakter skal kunne gis på bakgrunn av kvaliteten til et spesifikt fagmiljø, ved at akkrediteringsfullmakter for opprettelse av nye grader bevilges på bakgrunn av antall akkrediterte grader fagmiljøet har fra før. Dersom institusjonen ønsker å opprette en grad utenfor et fagmiljø med selvakkrediteringsrett, skal institusjonene måtte søke Kunnskapsdepartementet, som vurderer søknaden på bakgrunn av en sakkyndig vurdering gjort av NOKUT. Departementet skal også vurdere søknader basert på hensyn til faglig konsentrasjon, arbeidsdeling og samfunnsoppdrag				

sett i nasjonal kontekst, og hvordan opprettelsen av et nytt studieprogram/fagmiljø vil påvirke disse hensynene. Dette skal motvirke inflasjon i studietilbudene, og føre til en mer spisset sektor i tråd med NSOs ambisjoner om en konsentrert og arbeidsdelt sektor som fremmer kvalitet.

Institusjonskategorier

I et lengre perspektiv mener NSO at universitets- og høyskolesektoren burde bli organisert som store institusjoner med ulike spesialiseringer, for eksempel med særlig ansvar for grunnforskning, innovasjon, profesjonsutdanninger og teknologiske fag. Det vil sikre en logisk oppbygd sektor som er lett å orientere seg i.

Etter innføringen av universitets- og høyskoleloven har man sett en økende tendens til akademisk drift i sektoren: stadig flere høyskoler ønsker å bli universiteter og flere fagskoler ønsker å bli høyskoler. NSO er bekymret for at driften er med på å ta fokus bort fra institusjonenes rolle og samfunnsoppdrag, og mener myndighetene har et overordnet ansvar for å sikre at dette ikke skjer. Likevel er akademisk drift en naturlig konsekvens av at det stilles større krav til utdanningsinstitusjonene innen forskning og utdanning, og ønsket om like konkurransevilkår og økte fullmakter. NSO støtter en slik utvikling så lenge den ivaretar institusjonenes samfunnsoppdrag og er basert på faktisk kvalitet i utdanning og forskning. Fagskoler kan søke akkreditering som høyskole og høyskoler kan søke akkreditering som universitet, så lenge de oppfyller alle krav for aktuell institusjonsakkreditering.

NSO mener at en endring i rammevilkårene som i større grad gir likere rettigheter for alle kan virke dempende for den akademiske driften, og få institusjonene til å fokusere på god utdanningskvalitet heller enn institusjonskategorien i seg selv.

NSO mener at kravene for å bli akkreditert som institusjon må gjelde hele institusjonens virksomhet, ikke kun enkelte studieprogrammer. Det innebærer at institusjoner som kun har enkelte akkrediterte studieprogrammer ikke lenger skal kunne kalle seg høyskole om ikke resten av institusjonens tilbud imøtekommer forskriftens krav.

Endring

Situasjonsbeskrivelse i starten av teksten, og tillegg om at man ikke skal kunne kalle seg en utdanningsinstitusjon med mindre man er fullstendig akkreditert.

Eventuell ny tekst

NSO mener at det kun skal finnes én institusjonskategori. Å være institusjonsakkreditert skal være en godkjenning som gir institusjonen tillatelse til å tilby utdanning på nivå 6-8 i nasjonalt kvalifikasjonsrammeverk (NKR). Ved overgang til en slik modell bør kravene for akkreditering ved kun en kategori være høyere enn dagens krav for å være akkreditert som høyskole. Institusjonsakkreditering, tittel og faglig fullmakt må skilles fra hverandre. Ved overgang til en kategorimodell skal det være opp til institusjonene selv å velge tittel, altså mellom høyskole- og universitetstittel. Det skal være beskyttede titler, og gjelde hele virksomheten for å kunne bruke det som varemerke.

Akkreditering innenfor norsk høyere utdanning er nødvendig for å sikre at institusjonene ivaretar sine institusjonelle fullmakter, har oppmerksomhet på planlagt læringsutbytte og innretter virksomheten mot god kvalitet på forskning, utdanning og formidling.

Akkreditering er en offisiell anerkjennelse og tillitserklæring av en organisasjons kompetanse og evne til å utføre angitte oppgaver i samsvar med samfunnets krav og forventninger. Målet med akkreditering skal være å sikre og fremme utdanningskvalitet, forstått som at studentenes læringsutbytte har høy kvalitet og relevans.

Begrunnelse

Følger i stor grad samme retning som SST forslag 19, men sikrer at laveste nivå i

sektoren heves ved at man setter kravene til at bare fagmiljøer av akkrediterbar kvalitet kan være en del av en institusjon og drive høyere utdanning. Ved overgang til kun én institusjonskategori er det viktig å presisere at dette skal holde et så høyt nivå at man ikke skal bruke denne tittelen uten å ha basis for det i fagmiljøer og portefølje.

Redaksjonskomiteens innstilling

Vedtatt / Avvist

<i>Forslag nr.</i>	<i>Redaksjonelt</i>	<i>Linjenummer</i>	<i>Forslagstiller</i>	<i>Rolle</i>
55	Nei	159-189	Vebjørn Andersson	UiO
<i>Opprinnelig tekst</i>				
<p>I et lengre perspektiv mener NSO at universitets- og høyskolesektoren burde bli organisert som store institusjoner med ulike spesialiseringer, for eksempel med særlig ansvar for grunnforskning, innovasjon, profesjonsutdanninger og teknologiske fag. Det vil sikre en logisk oppbygd sektor som er lett å orientere seg i.</p> <p>Etter innføringen av universitets- og høyskoleloven har man sett en økende tendens til akademisk drift i sektoren: stadig flere høyskoler ønsker å bli universiteter og flere fagskoler ønsker å bli høyskoler. NSO er bekymret for at driften er med på å ta fokus bort fra institusjonenes rolle og samfunnsoppdrag, og mener myndighetene har et overordnet ansvar for å sikre at dette ikke skjer. Likevel er akademisk drift en naturlig konsekvens av at det stilles større krav til utdanningsinstitusjonene innen forskning og utdanning, og ønsket om like konkurransevilkår og økte fullmakter. NSO støtter en slik utvikling så lenge den ivaretar institusjonenes samfunnsoppdrag og er basert på faktisk kvalitet i utdanning og forskning. Fagskoler kan søke akkreditering som høyskole og høyskoler kan søke akkreditering som universitet, så lenge de oppfyller alle krav for aktuell institusjonsakkreditering.</p> <p>NSO mener at en endring i rammevilkårene som i større grad gir likere rettigheter for alle kan virke dempende for den akademiske driften, og få institusjonene til å fokusere på god utdanningskvalitet heller enn institusjonskategorien i seg selv. NSO mener at kravene for å bli akkreditert som institusjon må gjelde hele institusjonens virksomhet, ikke kun enkelte studieprogrammer. Det innebærer at institusjoner som kun har enkelte akkrediterte studieprogrammer ikke lenger skal kunne kalle seg høyskole om ikke resten av institusjonens tilbud imøtekommer forskriftens krav.</p> <p>NSO mener at institusjoners faglige profil er det viktigste å gjenspeile i institusjonens tittel og mener at det tradisjonelle skillet mellom universitet og høyskole er i ferd med å forsvinne. Det utdannes stadig flere doktorgradsstipendiater på høyskolene og forskningsproduksjonen er økende både i kvalitet og mengde. NSO mener at institusjonstittel skal tildeles basert på institusjonens rolle og faglige profil og at institusjoner bør ha fagspesifikke navn, slik som Norges teknologiske- og naturvitenskaplige universitet og Norges miljø- og biovitenskaplige universitet. Profesjonsuniversitet skal være alternativ tittel for institusjoner med profesjonsutdanninger som ansvarsområde og faglig profil. Høyere utdanningsinstitusjoner skal uavhengig av norsk tittel, kunne benytte seg av tittelen "university" i internasjonal sammenheng.</p>				
<i>Strykning</i>				
Strykning				
<i>Eventuell ny tekst</i>				
-				

Begrunnelse

Situasjonsbeskrivelse. Politikken blir ivaretatt i endringer gjort om institusjonsakkreditering og fullmakter sendt inn av Kristine-Petrine Olthuis fra UiO.

Redaksjonskomiteens innstilling**Vedtatt / Avvist**

<i>Forslag nr.</i>	<i>Redaksjonelt</i>	<i>Linjenummer</i>	<i>Forslagstiller</i>	<i>Rolle</i>
69	Nei	159-180	Ingrid Brustad	UiS

Opprinnelig tekst

Institusjonskategorier I et lengre perspektiv mener NSO at universitets- og høgskolesektoren burde bli organisert som store institusjoner med ulike spesialiseringer, for eksempel med særlig ansvar for grunnforskning, innovasjon, profesjonsutdanninger og teknologiske fag. Det vil sikre en logisk oppbygd sektor som er lett å orientere seg i. Etter innføringen av universitets- og høyskoleloven har man sett en økende tendens til akademisk drift i sektoren: stadig flere høyskoler ønsker å bli universiteter og flere fagskoler ønsker å bli høyskoler. NSO er bekymret for at driften er med på å ta fokus bort fra institusjonenes rolle og samfunnsoppdrag, og mener myndighetene har et overordnet ansvar for å sikre at dette ikke skjer. Likevel er akademisk drift en naturlig konsekvens av at det stilles større krav til utdanningsinstitusjonene innen forskning og utdanning, og ønsket om like konkurransevilkår og økte fullmakter. NSO støtter en slik utvikling så lenge den ivaretar institusjonenes samfunnsoppdrag og er basert på faktisk kvalitet i utdanning og forskning. Fagskoler kan søke akkreditering som høgskole og høgskoler kan søke akkreditering som universitet, så lenge de oppfyller alle krav for aktuell institusjonsakkreditering. NSO mener at en endring i rammevilkårene som i større grad gir likere rettigheter for alle kan virke dempende for den akademiske driften, og få institusjonene til å fokusere på god utdanningskvalitet heller enn institusjonskategorien i seg selv. NSO mener at kravene for å bli akkreditert som institusjon må gjelde hele institusjonens virksomhet, ikke kun enkelte studieprogrammer. Det innebærer at institusjoner som kun har enkelte akkrediterte studieprogrammer ikke lenger skal kunne kalle seg høyskole om ikke resten av institusjonens tilbud imøtekommer forskriftens krav.

Endring**Eventuell ny tekst**

Institusjonskategorier I et lengre perspektiv mener NSO at universitets- og høgskolesektoren burde bli organisert som store institusjoner med ulike spesialiseringer, for eksempel med særlig ansvar for grunnforskning, innovasjon, profesjonsutdanninger og teknologiske fag. Det vil sikre en logisk oppbygd sektor som er lett å orientere seg i. Etter innføringen av universitets- og høyskoleloven har man sett en økende tendens til akademisk drift i sektoren: stadig flere høyskoler ønsker å bli universiteter og flere fagskoler ønsker å bli høyskoler. NSO er bekymret for at driften er med på å ta fokus bort fra institusjonenes rolle og samfunnsoppdrag, og mener myndighetene har et overordnet ansvar for å sikre at dette ikke skjer. NSO mener at man må se verdien i å ha forskjeller mellom institusjoner, fordi det skaper et mangfold innenfor utdanningssektoren. Vi vil stille strengere krav om at kategoriene opprettholdes, og at det må tas ansvar for å gjenopprette de skillelinjene som skaper forskjeller mellom kategoriene, slik at man skaper en bredere

utdanningssektor hvor ikke alle driver med det samme.

Begrunnelse

Redaksjonskomiteens innstilling

Vedtatt / Avvist

<i>Forslag nr.</i>	<i>Redaksjonelt</i>	<i>Linjenummer</i>	<i>Forslagstiller</i>	<i>Rolle</i>
56	Nei	160-180	Sunniva Braaten, Helene Kongerud, Karoline Kaldråstøyl, Rune Keisuke Kosaka	HiOA

Opprinnelig tekst

I et lengre perspektiv mener NSO at universitets- og høyskolesektoren burde bli organisert som store institusjoner med ulike spesialiseringer, for eksempel med særlig ansvar for grunnforskning, innovasjon, profesjonsutdanninger og teknologiske fag. Det vil sikre en logisk oppbygd sektor som er lett å orientere seg i.

Etter innføringen av universitets- og høyskoleloven har man sett en økende tendens til akademisk drift i sektoren: stadig flere høyskoler ønsker å bli universiteter og flere fagskoler ønsker å bli høyskoler. NSO er bekymret for at driften er med på å ta fokus bort fra institusjonenes rolle og samfunnsoppdrag, og mener myndighetene har et overordnet ansvar for å sikre at dette ikke skjer. Likevel er akademisk drift en naturlig konsekvens av at det stilles større krav til utdanningsinstitusjonene innen forskning og utdanning, og ønsket om like konkurransevilkår og økte fullmakter. NSO støtter en slik utvikling så lenge den ivaretar institusjonenes samfunnsoppdrag og er basert på faktisk kvalitet i utdanning og forskning. Fagskoler kan søke akkreditering som høyskole og høyskoler kan søke akkreditering som universitet, så lenge de oppfyller alle krav for aktuell institusjonsakkreditering.

NSO mener at en endring i rammevilkårene som i større grad gir likere rettigheter for alle kan virke dempende for den akademiske driften, og få institusjonene til å fokusere på god utdanningskvalitet heller enn institusjonskategorien i seg selv.

NSO mener at kravene for å bli akkreditert som institusjon må gjelde hele institusjonens virksomhet, ikke kun enkelte studieprogrammer. Det innebærer at institusjoner som kun har enkelte akkrediterte studieprogrammer ikke lenger skal kunne kalle seg høyskole om ikke resten av institusjonens tilbud imøtekommer forskriftens krav.

Endring

Forslag som støtter under utdanningsinstitusjoner med en bred profil.

Eventuell ny tekst

Fusjonene i sektoren har ført til en dimensjonering av utdanningsinstitusjonene. Det er i dag færre, men større utdanningsinstitusjoner med en bred faglig profil. NSO støtter en slik utvikling så lenge den ivaretar institusjonenes samfunnsoppdrag og er basert på kvalitet i utdanning og forskning.

Begrunnelse

I dagens institusjonslandskap har vi fått få og brede institusjoner. Om man igjen ønsker å spisse disse, vil konsekvensen bli at man mister muligheten til å ta flere utdanninger i de ulike regionene, samt at det vil være negativt for muligheten for tverrfaglig arbeid.

Redaksjonskomiteens innstilling

Forslag nr. 20	Redaksjonelt	Linjenummer 181-189	Forslagstiller Sentralstyret	Rolle SST
<p><i>Opprinnelig tekst</i></p> <p>NSO mener at institusjoners faglige profil er det viktigste å gjenspeile i institusjonens tittel og mener at det tradisjonelle skillet mellom universitet og høyskole er i ferd med å forsvinne. Det utdannes stadig flere doktorgradsstipendiater på høyskolene og forskningsproduksjonen er økende både i kvalitet og mengde. NSO mener at institusjonstittel skal tildeles basert på institusjonens rolle og faglige profil og at institusjoner bør ha fagspesifikke navn, slik som Norges teknologiske- og naturvitenskaplige universitet og Norges miljø- og biovitenskaplige universitet. Profesjonsuniversitet skal være alternativ tittel for institusjoner med profesjonsutdanninger som ansvarsområde og faglig profil. Høyere utdanningsinstitusjoner skal uavhengig av norsk tittel, kunne benytte seg av tittelen "university" i internasjonal sammenheng.</p>				
<p><i>Endring</i></p>				
<p><i>Eventuell ny tekst</i></p> <p>Faglige fullmakter</p> <p>Faglige fullmakter er separert for institusjonsakkreditering. Selv om en institusjon er akkreditert som UH-institusjon skal ikke det innebære at man kan opprette studier uten NOKUT godkjenning. For å sørge for arbeidsdeling og konsentrasjon, og at ikke for mange driver med det samme, skal faglige fullmakter avgjøre hvilke områder man kan opprette studier innenfor uten NOKUT godkjenning. Faglige fullmakter gitt av NOKUT må da vurdere kvaliteten ved det spesifikke fagmiljøet og se dette i sammenheng med institusjonens profil.</p> <p>Dersom institusjonen ønsker å opprette en grad utenfor et fagmiljø med faglig fullmakt, må institusjonene søke NOKUT. NOKUT skal i sin vurdering av søknad om studier utenfor profil ta hensyn til dimensjonering av lignende studier ved andre institusjoner i Norge.</p> <p>NOKUT skal jevnlig evaluere kvaliteten på institusjonenes utdanningstilbud, uavhengig av hva institusjonene har faglig fullmakt til. Dersom NOKUT gjennom sakkyndige komiteer mener at en høyere utdanningsinstitusjon eller et studieprogram har utilstrekkelig kvalitet, skal det iverksettes tiltak som er kvalitetsfremmende. Det skal settes klare tidsfrister for gjennomføring av tiltak og ny vurdering.</p>				
<p><i>Begrunnelse</i></p> <p>Dette forslaget må sees i sammenheng med forslag 19 om akkreditering av institusjoner. Som beskrevet i forrige forslag mener Sentralstyret at akkreditering og faglige fullmakter skal skilles fra hverandre. Dette kan bety at institusjoner som har de samme faglige fullmaktene i dag ikke nødvendigvis vil ha det i en slik fremtidig modell. SST mener at faglige fullmakter skal tildeles hver enkelt institusjon på bakgrunn av faglig profil, strategi, utviklingsavtale og nasjonalt ansvar. Dette vil være med å sikre at ikke for mange</p>				

institusjoner driver på med det samme. Vi mener fortsatt at det fortsatt skal være mulig å opprette studier utenfor den faglige fullmakten, men at NOKUT må godkjenne dette i lys av et dimensjoneringsperspektiv.

Redaksjonskomiteens innstilling

Vedtatt / Avvist

<i>Forslag nr.</i>	<i>Redaksjonelt</i>	<i>Linjenummer</i>	<i>Forslagstiller</i>	<i>Rolle</i>
21		190-199	Sentralstyret	SST
<i>Opprinnelig tekst</i>				
<i>Nasjonalt ansvar</i>				
<p>Nasjonalt ansvar for fagområder kan tildeles institusjoner av Kunnskapsdepartementet for å styrke fagmiljøer som allerede er gode eller som et virkemiddel for å verne fagområder og utdanninger som er skjøre, men som er essensielle for utvikling av kunnskapssamfunnet. I slike tilfeller skal tildeling av nasjonalt ansvar være et langsiktig grep for å bygge kompetanse innen skjøre fagområder som på sikt kan bidra til å bygge fagmiljøer utover vertsinstitusjonen. Med nasjonalt ansvar skal det også utdeles øremerkede økonomiske midler, som gjør det mulig for de institusjonene som tar nasjonalt ansvar å opprettholde visse fagmiljøer. NSO mener nasjonalt ansvar skal bli en formell tittel for å sikre spissing av utdanning, forskning og formidling innenfor de enkelte fagområdene.</p>				
<i>Strykning</i>				
<i>Eventuell ny tekst</i>				
<i>Begrunnelse</i>				
<p>Må sees i sammenheng med forslag 3 og 89 Sentralstyret har i disse forslagene foreslått en bredere definisjon på hva nasjonalt ansvar skal være. I dagens tekst omtales nasjonalt ansvar kun som noe som skal verne om sårbare fagmiljøer, mens SST i de nye forslagene også mener at det skal tildeles nasjonalt ansvar på større fagområder også. Dette for å sikre stabile fagmiljøer, og fordele ansvar for fagområder mange institusjoner har i dag.</p>				
<i>Redaksjonskomiteens innstilling</i>				
<i>Vedtatt / Avvist</i>				

<i>Forslag nr.</i>	<i>Redaksjonelt</i>	<i>Linjenummer</i>	<i>Forslagstiller</i>	<i>Rolle</i>
22		200-207	Sentralstyret	SST
<i>Opprinnelig tekst</i>				

Dimensjonering av høyere utdanning

Antallet små og sårbare fagmiljøer utgjør i dag en trussel mot god utdanningskvalitet for mange studenter i norsk høyere utdanning, og NSO mener at det må være en kontinuerlig vurdering om det er hensiktsmessig å ha samme studietilbud mange steder på nasjonalt nivå. Det er et mål å få samlet sårbare fagmiljøer og kompetanse ved noen institusjoner slik at studenter og ansatte blir en del av et større akademisk fellesskap. NSO vil poengtere at dimensjoneringen av norsk høyere utdanning skal være basert på en helthetsvurdering, og ikke bare konkrete fremskrivninger av fremtidens kompetansebehov innenfor utdanninger.

Strykning

Eventuell ny tekst

Begrunnelse

Sentralstyret mener at intensjonen i politikken er ivaretatt av andre deler av plattformen, og foreslår derfor å stryke dette. Dette må sees i sammenheng med forslag 3, 4, 5 og 9.

Redaksjonskomiteens innstilling

Vedtatt / Avvist

<i>Forslag nr.</i>	<i>Redaksjonelt</i>	<i>Linjenummer</i>	<i>Forslagstiller</i>	<i>Rolle</i>
23		208-217	Sentralstyret	SST
<i>Opprinnelig tekst</i>				
<i>Fusjoner og flercampus</i>				
Målet med konsentrasjon av fagmiljøer skal alltid være å heve kvalitet på utdanningsinstitusjonens virksomhet. Gjennom å fusjonere kan institusjonene operere med flercampus lokalisert på ulike geografiske plasser, som omfattes av samme strategiplaner, budsjett, og styringsstrukturer. NSO mener at flere utdanningsinstitusjoner bør fusjoneres, men uten at dette skal gå på bekostning av det regionale utdanningsbehovet. NSO ønsker å ivareta regionenes behov for arbeidskraft gjennom bruk av satelittcampuser ut ifra en større institusjon. Spesielt gjelder dette distriktene sitt behov for velferdsutdanninger samt etter- og videreutdanninger. Større administrative enheter innebærer at satelittutdanningene får tilgang til hele institusjonens administrative kompetanse og faglige ressurser i forskning og utdanning.				
<i>Strykning</i>				
<i>Eventuell ny tekst</i>				
<i>Begrunnelse</i>				
Sett i lys av strukturreformen og fusjonene de siste årene, så mener Sentralstyret at dette avsnittet er utdatert. Sentralstyret mener at det som omhandler regionsbehov er ivaretatt av forslag 9.				
<i>Redaksjonskomiteens innstilling</i>				
<i>Vedtatt / Avvist</i>				

<i>Forslag nr.</i>	<i>Redaksjonelt</i>	<i>Linjenummer</i>	<i>Forslagstiller</i>	<i>Rolle</i>
57	Nei	208-217	Eigil Hole Lønning og Martin Furland	HVL
<i>Opprinnelig tekst</i>				
Fusjoner og flercampus Målet med konsentrasjon av fagmiljøer skal alltid være å heve kvalitet på utdanningsinstitusjonens virksomhet. Gjennom å fusjonere kan institusjonene operere med flercampus lokalisert på ulike geografiske plasser, som omfattes av samme strategiplaner, budsjett, og styringsstrukturer. NSO mener at flere utdanningsinstitusjoner bør fusjoneres, men uten at dette skal gå på bekostning av det regionale utdanningsbehovet. NSO ønsker å ivareta regionenes behov for arbeidskraft gjennom bruk av satelittcampuser ut ifra en større institusjon. Spesielt gjelder dette distriktene sitt behov for velferdsutdanninger samt etter- og videreutdanninger. Større administrative enheter innebærer at satelittutdanningene får tilgang til hele institusjonens administrative kompetanse og faglige ressurser i forskning og utdanning.				
<i>Strykning</i>				
Forslag om å stryka avsnittet om fusjonar og fleircampus.				
<i>Eventuell ny tekst</i>				
-				
<i>Begrunnelse</i>				
Dette er eit felt me ikkje lenger treng eit slikt eksplisitt fokus på, då mykje allereie er gjort i sektoren her.				
<i>Redaksjonskomiteens innstilling</i>				
TRUKKET				

<i>Forslag nr.</i>	<i>Redaksjonelt</i>	<i>Linjenummer</i>	<i>Forslagstiller</i>	<i>Rolle</i>
24		218-232	Sentralstyret	SST
<i>Opprinnelig tekst</i>				

Infrastruktur og bygningsmasse

Infrastruktur har sentral betydning for studenters og ansattes arbeids-, lærings- og sosialmiljø. Fremskritt innen forskning og utvikling, samt god undervisning er avhengig av moderne og oppdatert infrastruktur. Studenter og ansattes rett til en trygg og god studie/arbeidsplass skal være sikret, og Arbeidstilsynet skal sikres ressurser til å følge opp at lovverket overholdes på institusjonene.

Institusjoner som er selvforvaltende har ansvaret for vedlikehold og oppdatering av eksisterende bygningsmasse, eiendom og infrastruktur. Det påligger og et spesielt ansvar for dialog mellom institusjon og stat for å sikre trygg drift, tilstrekkelig finansiering og planer for å ta igjen eventuelt etterslep. Ved gjentatte brudd på kriteriene satt for selvforvaltningen, kan institusjonenes bygg og eiendomsdrift i ytterste konsekvens settes under administrasjon fra staten.

Bygg som ikke er selvforvaltende skal sikres et ubyråkratisk og effektivt system for investeringer, vedlikehold, tilpasning og drift igjennom Statsbygg. Statsbygg skal bidra til at faglige mål og studie- og arbeidsmiljø til enhver tid er sikret gode rammevilkår, og skal gi institusjonene stor grad av autonomi i tilpasning og omstilling av bygningsmassen.

Strykning

Eventuell ny tekst

Begrunnelse

Siden dette underkapitlet i all hovedsak handler om finansiering av nybygg og vedlikehold av gamle bygg, så foreslår Sentralstyret heller å skrive om dette under kapitlet om finansiering, da det hører mer hjemme der. Dette strykningsforslaget må derfor sees i sammenheng med forslag 32 og 33.

Redaksjonskomiteens innstilling

Vedtatt / Avvist

<i>Forslag nr.</i>	<i>Redaksjonelt</i>	<i>Linjenummer</i>	<i>Forslagstiller</i>	<i>Rolle</i>
25		233-243	Sentralstyret	SST
<i>Opprinnelig tekst</i>				

Styring og ledelse av finansiering til infrastruktur

Staten skal sikre at utdanningsinstitusjonene har gode og forutsigbare rammer gjennom langsiktige investeringsplaner. Åpenhet og gjennomsiktighet av behov, mål og planer er grunnleggende nødvendig for å gi forutsigbarhet og tillit.

Staten har det overordnede ansvaret for at investeringer og vedlikehold av infrastruktur og bygningsmasse gjøres i henhold til behov, målsetninger, lover og forskrifter. Investeringer skal skje i samsvar med samfunnsoppdrag og utviklingsmål satt for sektoren.

Sektorens behov for infrastrukturinvesteringer den neste perioden skal ligge i langtidsplanen for forskning og høyere utdanning som skal vedtas av Stortinget. Denne skal vektlegge å sikre læringsmiljø, faglige satsningsområder, strukturutvikling i sektoren, og tenke på langsiktighet og hva som bidrar mest effektivt til å oppfylle samfunnsoppdraget gitt fra Stortinget.

Strykning

Eventuell ny tekst

Begrunnelse

Sentralstyret foreslår å stryke dette underkapitlet, da vi anser det som enten ivaretatt eller overflødig. Langtidsplanen for forskning og høyere utdanning er det skrevet om i Utdanningspolitisk plattform, og vi anser det som overflødig å ha det skrevet om her også. Delen om langsiktige investeringsplaner er i hovedsak ivaretatt av forslag 33 og 34.

Redaksjonskomiteens innstilling

Vedtatt / Avvist

<i>Forslag nr.</i>	<i>Redaksjonelt</i>	<i>Linjenummer</i>	<i>Forslagstiller</i>	<i>Rolle</i>
26		244-256	Sentralstyret	SST
<i>Opprinnelig tekst</i>				
Finansiering av høyere utdanning				
<p>Finansiering av norsk høyere utdanning skal sikre stabile og forutsigbare rammevilkår for institusjonene. For at utdanningsinstitusjonene skal kunne satse på kvalitet skal vi ha et finansieringssystem som muliggjøre langsiktige investeringer gjennom en større basisfinansiering til institusjonene, og en mindre resultatbasert finansiering basert på utvalgte indikatorer innen forskning og utdanning. Størrelsen på de resultatbaserte komponentene må ikke bidra til at institusjonens økonomiske situasjon settes under press. Det er styret ved den enkelte utdanningsinstitusjon som er ansvarlig for å forvalte midlene på en måte som stimulerer til høy kvalitet i alle ledd, og balansere de totale ressursene institusjonene har, økonomisk, administrativt og innenfor forskning, utdanning og formidling. Faglig fremragende forsknings-, utdannings- og innovasjonsmiljøer bør verdsettes og belønnes deretter. Private utdanningsinstitusjoner med institusjonsakkreditering skal sikres en mer likeverdig finansiering for å minimere behovet for å motta skolepenger fra studentene.</p>				

<i>Endring</i>
<p><i>Eventuell ny tekst</i></p> <p>Finansiering</p> <p>Universiteter og høyskoler skal hovedsakelig finansieres av statlige midler. Det er styret ved den enkelte utdanningsinstitusjon som er ansvarlig for å forvalte midlene på en måte som stimulerer til høy kvalitet i alle ledd, og balansere de totale ressursene institusjonene har, både økonomisk, administrativt og innenfor forskning, utdanning og formidling. NSO mener institusjonenes rapporteringskrav skal gjennomgås. Ved innføring av utviklingsavtaler for alle institusjoner skal dagens styringsparametere reduseres i antall. Private utdanningsinstitusjoner med institusjonsakkreditering skal sikres en mer likeverdig finansiering for å minimere den økonomiske byrden på den enkelte student.</p>
<p><i>Begrunnelse</i></p> <p>Sentralstyret mener at innledningen på finansieringskapitlet i dag er unødvendig langt, og utydelig. Vi foreslår derfor å fjerne det som omhandler basis- og resultatkomponenten, da disse er egne underkapitler og at det dermed ikke trengs å stå to steder. SST har også valgt å ta ut det som angår fremragende miljøer, da dette er en del av Utdanningspolitisk og Forskningspolitisk plattform. Det har også blitt foreslått å legge til en setning om institusjonenes rapporteringskrav, og at man skal redusere dagens styringsparametere i antall. Bakgrunnen for dette er at institusjonene er pålagt en lang rekke felles styringsparametere, og vi ønsker derfor at man skal redusere de felles parameterne og heller utvikle egne mål gjennom utviklingsavtaler.</p>
<i>Redaksjonskomiteens innstilling</i>
<i>Vedtatt / Avvist</i>

<i>Forslag nr.</i>	<i>Redaksjonelt</i>	<i>Linjenummer</i>	<i>Forslagstiller</i>	<i>Rolle</i>
27		257-264	Sentralstyret	SST
<p><i>Opprinnelig tekst</i></p> <p><i>Basisbevilgningen</i></p> <p>Basisbevilgningen skal styrkes for å gi institusjonene økt handlingsrom for å kunne satse på langsiktige kvalitetsfremmende tiltak. NSO mener basiskomponenten bør økes og utgjøre mesteparten av bevilgningen til institusjonene for å kunne sikre en stabil produksjon av forskning og utdanning som ikke settes direkte under økonomisk press for studentgjennomføring eller forskningsproduksjon. Basisbevilgningen til de ulike institusjonene må vurderes regelmessig slik at man sikrer en mest mulig rettferdig fordeling. Basisbevilgningen skal dekke et minimum av forskning ved alle satsningsområder ved institusjonen.</p>				
<i>Endring</i>				
<p><i>Eventuell ny tekst</i></p> <p><i>Basisbevilgningen</i></p> <p>Basiskomponenten skal gi forutsigbarhet og stabilitet for institusjonens økonomi, og</p>				

langsiktige kvalitetsfremmende tiltak. NSO mener basiskomponenten skal være mellom 70 til 80 prosent av rammebevilgningen. Endringer i basisbevilgninger til institusjonene fra ett år til ett annet skal aldri være mindre enn økning i konsumprisindeksen.

Begrunnelse

I dagens plattform står det kun at basisbevilgningen skal økes, som vil si at NSO alltid vil mene at den skal økes uavhengig av hvor stor den faktisk er. Derfor foreslår Sentralstyret å fastsette et minimumsnivå som vi mener basisbevilgningen må være på for å sikre forutsigbarhet. 70 % er cirka dagens andel, og vi mener at dette er et fornuftig nivå. Dersom man øker den mye mer vil resultatkomponenten reduseres tilsvarende og insentivene vil bli svakere.

Redaksjonskomiteens innstilling

Vedtatt / Avvist

<i>Forslag nr.</i>	<i>Redaksjonelt</i>	<i>Linjenummer</i>	<i>Forslagstiller</i>	<i>Rolle</i>
58	Nei	257-264	Kim Allgot	NTNU

Opprinnelig tekst

Basisbevilgningen skal styrkes for å gi institusjonene økt handlingsrom for å kunne satse på langsiktige kvalitetsfremmende tiltak. NSO mener basiskomponenten bør økes og utgjøre mesteparten av bevilgningen til institusjonene for å kunne sikre en stabil produksjon av forskning og utdanning som ikke settes direkte under økonomisk press for studentgjennomføring eller forskningsproduksjon. Basisbevilgningen til de ulike institusjonene må vurderes regelmessig slik at man sikrer en mest mulig rettferdig fordeling. Basisbevilgningen skal dekke et minimum av forskning ved alle satsningsområder ved institusjonen.

Endring

-

Eventuell ny tekst

Basiskomponenten gir institusjonene nødvendig midler til å klare å drive virksomheten fremover, og skal holdes på et nivå der man sørger for langsiktig kvalitetsutvikling og investeringer.

Begrunnelse

Basis definert som minimum. Formuleringen på endringen i basis til rette mening.

Redaksjonskomiteens innstilling

Vedtatt / Avvist

<i>Forslag nr.</i>	<i>Redaksjonelt</i>	<i>Linjenummer</i>	<i>Forslagstiller</i>	<i>Rolle</i>
67	Nei	257-264	Kim Allgot	NTNU

Opprinnelig tekst

Basisbevilgningen skal styrkes for å gi institusjonene økt handlingsrom for å kunne satse på langsiktige kvalitetsfremmende tiltak. NSO mener basiskomponenten bør økes og utgjøre mesteparten av bevilgningen til institusjonene for å kunne sikre en stabil produksjon av forskning og utdanning som ikke settes direkte under økonomisk press for studentgjennomføring eller forskningsproduksjon. Basisbevilgningen til de ulike institusjonene må vurderes regelmessig slik at man sikrer en mest mulig rettferdig fordeling. Basisbevilgningen skal dekke et minimum av forskning ved alle satsningsområder ved

institusjonen.
<i>Endring</i> Endre del om basisbevilgning, uten å presisere prosentandel
<i>Eventuell ny tekst</i> Basiskomponenten skal gi forutsigbarhet og stabilitet for institusjonens økonomi, og langsiktige kvalitetsfremmende tiltak. Endringer i basisbevilgninger til institusjonene fra ett år til ett annet skal aldri være mindre enn økning i konsumprisindeksen.
<i>Begrunnelse</i> Tar utgangspunkt i SSTs forslag 27, men fjerner prosentandel. Bedre ordlyd i forslaget som leveres her enn i det forhåndsinnsendte forslag 58. Jeg vil foreslå delt votering på dette forslaget, da man ikke nødvendigvis behøver å vedta siste setning, delen om KPI, selv om man kanskje er for den første delen om basisbevilgning.
<i>Redaksjonskomiteens innstilling</i>
Vedtatt / Avvist

<i>Forslag nr.</i>	<i>Redaksjonelt</i>	<i>Linjenummer</i>	<i>Forslagstiller</i>	<i>Rolle</i>
59	Nei	264--	Karoline Kongshaug	NHH
<i>Opprinnelig tekst</i> Ingen				
<i>Tillegg</i> Tillegg etter 264				
<i>Eventuell ny tekst</i> Dersom myndighetene ser behov for flere studieplasser innenfor spesifikke fagfelt, f.eks. på bakgrunn av økt nasjonalt behov, kan større basisbevilgning rettet mot disse fagfeltene vurderes.				
<i>Begrunnelse</i> Plattformen som ligger til grunn, samt SSTs innstilling til ny plattform, trekker i retning av betydelig økt politisk styring av UH-sektoren. Dette gjøres uten at det stilles spørsmål ved hvordan dette kan true den akademiske friheten og organiske veksten i sektoren. Gjennom ekstra basisstøtte, kan man kombinere fri forskning med satsning på enkelte studieplasser etter behov.				
<i>Redaksjonskomiteens innstilling</i>				
Vedtatt / Avvist				

<i>Forslag nr.</i>	<i>Redaksjonelt</i>	<i>Linjenummer</i>	<i>Forslagstiller</i>	<i>Rolle</i>
28		265-273	Sentralstyret	SST
<i>Opprinnelig tekst</i> <i>Utdanningskomponenten</i> Dagens utdanningskomponent tar ikke hensyn til spørsmålet om kvalitet i utdanningen. Den resultatbaserte utdanningskomponenten skal utgjøre en mindre andel av finansieringen for utdanningsvirksomheten hos institusjonene enn i dag. Dette skal hindre opprettelsen av studier uten tilstrekkelig finansiering, som kan gå ut over den faglige oppfølgingen av den enkelte student. En større andel av den prestasjonsbaserte finansieringen bør likne de for forskningsfinansiering, der fagfellevurdering av kvalitet er				

det avgjørende kriteriet. Komponenten skal stimulere til målrettet arbeid fra institusjonen for at utdanningen har høy kvalitet ved at studenter oppnår forventet læringsutbytte, og bidra til at studentene fullfører utdanningen.

Endring

Eventuell ny tekst

Resultatkomponenten

Resultatkomponenten skal gi institusjonene økt handlingsrom utover minimumsnivå av aktivitet. Utdanningsinsentivene skal belønne fullførte grader, studiepoengsproduksjon, studentutveksling. Resten av komponenten skal belønne ekstern finansiering og vitenskapelig publisering. Finansiering fra statlige støtteordninger skal ikke måles i indikatoren for ekstern finansiering. Uttelling i EUs forskningsprogrammer og ERC skal utløse resultatfinansiering. NSO mener publisering i åpne kanaler skal belønnes gjennom et eget publiseringsnivå for Open Access publisering. For å stimulere til publisering i åpne kanaler skal beregnede publiseringspoeng i disse multipliseres med 1,5. Alt grunnlag for resultatindikatorer på forskning må inneholde fagfellevurdering. NSO mener dagens uttelling på studiepoengsproduksjon skal reduseres og NFRtildelinger fjernes for å heller benyttes til uttelling på måloppnåelse innenfor utviklingsavtaler

Begrunnelse

Må sees i sammenheng med forslag 31, da Sentralstyret foreslår å slå sammen det som står om utdannings- og forskningskomponenten i ett underkapittel. Bakgrunnen for dette er at både utdannings- og forskningsindikatorerne er en del av resultatkomponenten i finansieringssystemet, og at det faller seg naturlig å snakke om de på samme sted. Endringene som angår utdanning har vært å gå fra å skrive hvordan man ikke vil ha det, og heller fokusere på hvordan NSO ønsker at systemet skal være. Vi har derfor valgt å vektlegge fullførte grader, studiepoengsproduksjon og studentutveksling. Innenfor forskningskomponenten har vi foreslått å fjerne siteringspoeng (fordi det står omtalt i Forskningspolitisk plattform at vi er i mot), og kommet med et forslag til hvordan et insentiv for å publisere i åpne kanaler skal fungere. Dette er etter vår mening et helt nødvendig insentiv for å sikre åpen forskning til alle. Videre har SST valgt å gå bort fra en indikator som premierer penger på statlige støtteordninger, herunder NFR. Dette er fordi vi mener at en statlig støtteordning ikke skal utløse enda mer penger fra staten. Vi har derfor foreslått at pengene som går til premiering for NFR i dag skal gå til utviklingsavtaler. Det skal også studiepoengsproduksjon, da dette er det minst viktige insentivet på utdanningssiden, siden det måler kvantitet fremfor kvalitet.

Redaksjonskomiteens innstilling

Vedtatt / Avvist

<i>Forslag nr.</i>	<i>Redaksjonelt</i>	<i>Linjenummer</i>	<i>Forslagstiller</i>	<i>Rolle</i>
60	Nei	265-273	Rune Keisuke Kosaka, Sunniva Braaten	HiOA

Opprinnelig tekst

Utdanningskomponenten

Dagens utdanningskomponent tar ikke hensyn til spørsmålet om kvalitet i utdanningen. Den resultatbaserte utdanningskomponenten skal utgjøre en mindre andel av finansieringen for utdanningsvirksomheten hos institusjonene enn i dag. Dette skal hindre opprettelsen av studier uten tilstrekkelig finansiering, som kan gå ut over den faglige oppfølgingen av den enkelte student. En større andel av den prestasjonsbaserte finansieringen bør likne de for forskningsfinansiering, der fagfelleevaluering av kvalitet er det avgjørende kriteriet. Komponentene skal stimulere til målrettet arbeid fra institusjonen for at utdanningen har høy kvalitet ved at studenter oppnår forventet læringsutbytte, og bidra til at studentene fullfører utdanningen.

Endring

Alternativt forslag til SSTs forslag om resultatkomponenten.

Eventuell ny tekst

Resultatkomponenten skal gi institusjonene økt handlingsrom utover minimumsnivå av aktivitet. Utdanningsinsentivene skal belønne fullførte grader, studiepoengsproduksjon, studentutveksling. Resten av komponenten skal belønne ekstern finansiering og vitenskapelig publisering. Finansiering fra statlige støtteordninger skal ikke måles i indikatoren for ekstern finansiering. Uttelling i EUs forskningsprogrammer og ERC skal utløse resultatfinansiering. NSO mener publisering i åpne kanaler skal belønnes gjennom et eget publiseringsnivå for Open Access publisering. For å stimulere til publisering i åpne kanaler skal beregnede publiseringspoeng i disse multipliseres med 1,5. Alt grunnlag for resultatindikatorer på forskning må inneholde fagfelleevaluering. NSO mener dagens uttelling på studiepoengsproduksjon skal reduseres.

Begrunnelse

-

Redaksjonskomiteens innstilling

Vedtatt / Avvist

<i>Forslag nr.</i>	<i>Redaksjonelt</i>	<i>Linjenummer</i>	<i>Forslagstiller</i>	<i>Rolle</i>
61	Nei	265-273	Svein-Martin Stenseth	UiB
<i>Opprinnelig tekst</i>				
Utdanningskomponenten				
<p>Dagens utdanningskomponent tar ikke hensyn til spørsmålet om kvalitet i utdanningen. Den resultatbaserte utdanningskomponenten skal utgjøre en mindre andel av finansieringen for utdanningsvirksomheten hos institusjonene enn i dag. Dette skal hindre opprettelsen av studier uten tilstrekkelig finansiering, som kan gå ut over den faglige oppfølgingen av den enkelte student. En større andel av den prestasjonsbaserte finansieringen bør likne de for forskningsfinansiering, der fagfelleevaluering av kvalitet er det avgjørende kriteriet.</p> <p>Komponenten skal stimulere til målrettet arbeid fra institusjonen for at utdanningen har høy kvalitet ved at studenter oppnår forventet læringsutbytte, og bidra til at studentene fullfører utdanningen.</p>				
<i>Endring</i>				
Basert på forslag 28 fra SST. Fjerner forslag om at Norsk forskningsråd (NFR) skal tas ut av indikatoren for ekstern finansiering.				
<i>Eventuell ny tekst</i>				
Resultatkomponenten				
Resultatkomponenten skal gi institusjonene økt handlingsrom utover minimumsnivå av				

aktivitet. Utdanningsinsentivene skal belønne fullførte grader, studiepoengsproduksjon og studentutveksling. Resten av komponenten skal belønne ekstern finansiering og vitenskapelig publisering. Uttelling i EUs forskningsprogrammer og ERC skal utløse resultatfinansiering. NSO mener publisering i åpne kanaler skal belønnes gjennom et eget publiseringsnivå for Open Access publisering. Alt grunnlag for resultatindikatorer på forskning må inneholde fagfelleevaluering.

Begrunnelse

Det er ikke alle fagmiljøer som har like stor mulighet for å søke midler fra EU, og som får store deler av sin finansiering fra NFR. Dersom man fjerner uttelling for NFR-tildeling så står man i fare for å skape A- og B-miljøer der de fagmiljøene som passer EU sin profil får stadig større plass og bedre vilkår. Det er også lagt inn en endring der man ikke låser seg til et tall på publisering i open access. Se ellers begrunnelse for forslag 28 for de øvrige endringene.

I dag består store deler av eksternfinansieringen (bidrags og oppdrags finansiering, (BOA)) til norske høyere utdanningsinstitusjoner av midler fra staten. De fleste midlene utløses gjennom godkjente søknader til Norsk forskningsråd (NFR) eller EUs forskningsprogram Horizon 2020, som Norge bidrar med midler til. Hvis man skal følge logikken til SSTs forslag 28 og argumentasjonen «Videre har SST valgt å gå bort fra en indikator som premierer penger på statlige støtteordninger, herunder NFR. Dette er fordi vi mener at en statlig støtteordning ikke skal utløse enda mer penger fra staten.» bør da heller ikke penger hentet fra EUs forskningsprogram utløse statlige støtteordninger da pengene i Horizon 2020 også kommer fra staten. Norge klarer per i dag ikke å hente ut de pengene de spytter inn i EU og Horizon 2020, derfor er det lagt opp til ekstra statlige insentiver for å hente ut disse statlige kr.

For å få en viss logikk i NSOs politikk må enten alle eksternfinansierte midler utløse premiering eller så må ingen midler utløse premiering. For mange fagmiljø, uavhengig av institusjon, kan det være lite hensiktsmessig å søke på EU/Horizon 2020 midler. Det finnes flere ulike grunner til dette men de to mest fremtredende er at det ikke er all forskning som passer inn i Horizon 2020s forskningsprofiler og program, og det er en del forskning som utelukkende fokuserer på norske forhold. Dette betyr ikke at denne forskningen ikke er viktig eller like god som den forskningen som søker støtte fra EU og Horizon 2020, men den har et annet fokus. For eks. forsker noen miljøer ved juss ved UiB på norsk rettsvesen og praksis. De vil aldri kunne oppfylle EUs kriterier for Horizon 2020 da dette utelukkende er forskning beregnet kun for Norge.

Så lenge staten ønsker å styre forskningen gjennom tildelinger enten hos NFR eller gjennom EUs forskningssamarbeid må det ligge noen incentiver til grunn for å gjøre dette da dette ofte er store og kompliserte prosesser. Ved å fjerne resultatkomponenten for NFR risikerer man å skape A- og B-forskningsmiljøer der man tvinger flere til å tilpasse sin forskning inn mot EUs programmer og kriterier. Dette kan i det ytterste få konsekvenser for den akademiske friheten og bidra til at Norge går glipp av viktig forskning som er viktig for oss.

Redaksjonskomiteens innstilling

Vedtatt / Avvist

<i>Forslag nr.</i>	<i>Redaksjonelt</i>	<i>Linjenummer</i>	<i>Forslagstiller</i>	<i>Rolle</i>
62	Nei	265-273	Vebjørn Anderssen	UiO

Opprinnelig tekst

Utdanningskomponenten

Dagens utdanningskomponent tar ikke hensyn til spørsmålet om kvalitet i utdanningen. Den resultatbaserte utdanningskomponenten skal utgjøre en mindre andel av finansieringen for utdanningsvirksomheten hos institusjonene enn i dag. Dette skal hindre opprettelsen av studier uten tilstrekkelig finansiering, som kan gå ut over den faglige oppfølgingen av den enkelte student. En større andel av den prestasjonsbaserte finansieringen bør likne de for forskningsfinansiering, der fagfellevurdering av kvalitet er det avgjørende kriteriet.

Komponenten skal stimulere til målrettet arbeid fra institusjonen for at utdanningen har høy kvalitet ved at studenter oppnår forventet læringsutbytte, og bidra til at studentene fullfører utdanningen.

Endring

Basert på forslag fra FFPK, og endringer foreslått i forslag 28 fra SST. Ha med hva resultatkomponenten skal være, hva det inngår av indikatorer. Tar med open-access uten å tallfeste vektleggingen. Skriver kort om utviklingsavtaler som styringsverktøy for

Eventuell ny tekst

Resultatkomponenten

Resultatkomponenten skal gi institusjonene økt handlingsrom utover minimumsnivå av aktivitet. Utdanningsinsentivene skal belønne fullførte grader, studiepoengsproduksjon og studentutveksling. Gjennomstrømningsindikatoren skal måle fullføring av studieprogram, alt fra årsstudium til doktorgradsprogrammer. Resten av komponenten skal belønne ekstern finansiering og vitenskapelig publisering. Finansiering fra statlige støtteordninger skal ikke måles i indikatoren for ekstern finansiering.

For å sikre forutsigbarhet for institusjonene mener NSO at alle insentivene skal ha åpne rammer. Dersom det skal være resultatindikatorer på sitering og publiseringspoeng må disse vektles mellom fagmiljøene, slik at ingen utdanningsinstitusjoner hemmes på bakgrunn av faglig profil. Alt grunnlag for resultatindikatorer på forskning må inneholde kvalitetssikret fagfellevurdering. NSO mener publisering i åpne kanaler skal belønnes gjennom beregningen av publiseringspoeng. Finansieringssystemet skal stimulere til forskning av høy kvalitet, blant annet ved å belønne uttelling i EUs finansieringsprogrammer.

NSO mener departementet bør inngå konkrete utviklingsavtaler med hver enkelt institusjon dersom det ønskes å drive styring på enkeltinstitusjonsnivå. Institusjonene skal selv være med i utformingen av slike, både for målsetting og premiering.

Begrunnelse

Mer runde formuleringer enn SST sitt forslag 28, uten å nevne spesifikke ting som ERC, og tallfesting av vektlegging av indikatorer (open-access)

Redaksjonskomiteens innstilling

Vedtatt / Avvist

<i>Forslag nr.</i>	<i>Redaksjonelt</i>	<i>Linjenummer</i>	<i>Forslagstiller</i>	<i>Rolle</i>
29		273	Sentralstyret	SST
<i>Opprinnelig tekst</i>				
<i>Tillegg</i>				
Tillegg etter linje 273				

<p><i>Eventuell ny tekst</i> <i>Utviklingsavtaler</i> Oppnåelse av målsetninger i utviklingsavtaler skal utløse finansiering. Hvordan måloppnåelse finansieres bør utredes nærmere.</p>
<p><i>Begrunnelse</i> Sentralstyret mener at det skal knyttes finansiering til utviklingsavtalene, slik at institusjonene blir premiert for å nå de målsetningene de har satt i samarbeid med departementet. Siden utviklingsavtaler enda er i startfasen, så mener Sentralstyret derfor man må utrede hvordan målsetninger i de individuelle utviklingsavtaler skal utløse slik finansiering.</p>
<p><i>Redaksjonskomiteens innstilling</i></p>
<p><i>Vedtatt / Avvist</i></p>

<i>Forslag nr.</i>	<i>Redaksjonelt</i>	<i>Linjenummer</i>	<i>Forslagstiller</i>	<i>Rolle</i>
63	Nei	273-273	Vebjørn Andersson	UiO
<i>Opprinnelig tekst</i> -				
<i>Tillegg</i> -				
<p><i>Eventuell ny tekst</i> Utviklingsavtaler</p> <p>Oppnåelse av målsetninger i utviklingsavtaler skal utløse finansiering i form av friske midler.</p>				
<p><i>Begrunnelse</i> Dette har utgangspunkt i FFPKs opprinnelige forslag. Vi har endret den siste setningen og vil at utviklingsavtalene skal finansieres gjennom friskemidler og ikke resultatkomponenten.</p>				
<i>Redaksjonskomiteens innstilling</i>				
<i>Vedtatt / Avvist</i>				

<i>Forslag nr.</i>	<i>Redaksjonelt</i>	<i>Linjenummer</i>	<i>Forslagstiller</i>	<i>Rolle</i>
30		274-280	Sentralstyret	SST
<p><i>Opprinnelig tekst</i> <i>Kostnadskategorier</i> Det skal være ulike kostnadskategorier for ulike utdanninger. Kostnadskategoriene skal først og fremst gjenspeile de reelle kostnadene innen et fagområde eller studieprogram for å sikre at kvalitetsnivået er høyt, og de ulike kategoriene skal være gjenstand for regelmessig evaluering. NSO mener det er behov for mer treffende finansieringskategorier for å unngå at enkelte studier over- eller underfinansieres. Det er videre behov for å gjennomgå hvilke studier som havner innenfor hvilke kostnadskategorier.</p>				
<i>Endring</i>				
<i>Eventuell ny tekst</i>				

Kostnadskategorier

Det skal være ulike kostnadskategorier for å ta hensyn til variasjon i kostnader mellom utdanninger. Kostnadskategoriene skal gjenspeile de nødvendige kostnadene innen et fagområde og dekke både undervisning, oppfølging og veiledning. Studieplassfinansiering skal kun benyttes innenfor den kostnadskategorien de er tildelt i.

Begrunnelse

Da reelle kostnader vil variere mellom ulike institusjoner, mener Sentralstyret at det er bedre at kostnadskategoriene tilsvarer de nødvendige kostnadene for å drive undervisning, oppfølging og veiledning. Med denne formuleringen mener vi at dette avsnittet blir mer tidsnøytralt fordi man ikke kommenterer dagens situasjon. Vi har også lagt til en ny setning om at studieplassfinansiering kun kan brukes innenfor den kostnadskategorien den er tildelt. Dette er for å unngå at institusjonene bruker disse på billige studier for å finansiere de dyrere studiene.

Redaksjonskomiteens innstilling

Vedtatt / Avvist

<i>Forslag nr.</i>	<i>Redaksjonelt</i>	<i>Linjenummer</i>	<i>Forslagstiller</i>	<i>Rolle</i>
31		281-293	Sentralstyret	SST
<i>Opprinnelig tekst</i>				
<i>Forskningskomponenten</i>				
<p>Bevilgningene til forskning skal bestå av en større basiskomponent og en mindre prestasjonsbasert komponent. Den prestasjonsbaserte forskningskomponenten skal fungere som et insentiv for å drive god forskning ved å belønne gode fagmiljøer. For å sikre forskning av høy kvalitet, mener NSO at publiseringspoeng og siteringspoeng skal være utslagsgivende faktorer, hvor publisering gir størst uttelling. Som en mekanisme for å sikre kvaliteten på forskningen, er det et krav at det arbeidet som siteres skal ha utløst publiseringspoeng. For å oppnå en mest mulig rettferdig tildeling av siteringspoeng så skal det tas høyde for at enkelte forskningsområder er mer populære og således mer siteringsverdige.</p> <p>NSO mener det også skal gis insentiver for at forskere skal publisere i åpne kanaler. NSO mener studentaktivitet i forskningsprosjekter er et viktig strategisk grep for å sikre at institusjonene i større grad involverer studenter i forskningsprosjektene på institusjonene, dette bør derfor gi uttelling i forskningskomponenten.</p>				
<i>Strykning</i>				
<i>Eventuell ny tekst</i>				
<i>Begrunnelse</i>				
<p>Må sees i sammenheng med forslag 28, hvor Sentralstyret har foreslått å slå sammen underkapitlene om utdannings- og forskningskomponenten.</p>				
<i>Redaksjonskomiteens innstilling</i>				
<i>Vedtatt / Avvist</i>				

<i>Forslag nr.</i>	<i>Redaksjonelt</i>	<i>Linjenummer</i>	<i>Forslagstiller</i>	<i>Rolle</i>
32		293	Sentralstyret	SST
<i>Opprinnelig tekst</i>				
<i>Tillegg</i> Tillegg etter linje 293				
<i>Eventuell ny tekst</i>				
<p>Infrastruktur og bygningsmasse</p> <p>Institusjoner som er selvforvaltende har ansvaret for vedlikehold og oppdatering av eksisterende bygningsmasse, eiendom og infrastruktur. Institusjoner som ikke er selvforvaltende skal sikres et ubyråkratisk og effektivt system for investeringer, vedlikehold, tilpasning og drift av bygg gjennom Statsbygg. En institusjon som drifter egen bygningsmasse på en uforsvarlig måte kan bli fratatt retten til selvforvaltning, og ansvaret for dette overføres til Statsbygg.</p>				
<i>Begrunnelse</i>				
<p>Må sees i sammenheng med forslag 24. Sentralstyret foreslår her å videreføre prinsippet om at selvforvaltende institusjoner skal ha ansvar for vedlikehold og oppdatering av bygningsmasse, mens det for institusjoner som ikke er selvforvaltende skal være Statsbygg. Dette for å opprettholde dagens system hvor noen institusjoner fortsatt kan eie egne bygg. Videre mener vi at dersom en selvforvaltende institusjon ikke evner å drifte egen bygningsmasse på en tilfredsstillende måte, så skal Statsbygg overta. Dette er for å sikre studenter og ansattes studie- og arbeidsmiljø.</p>				
<i>Redaksjonskomiteens innstilling</i>				
<i>Vedtatt / Avvist</i>				

<i>Forslag nr.</i>	<i>Redaksjonelt</i>	<i>Linjenummer</i>	<i>Forslagstiller</i>	<i>Rolle</i>
64	Nei	293-293	Kristine-Petrine Olthuis	UiO
<i>Opprinnelig tekst</i>				
-				
<i>Tillegg</i>				
Basert på SST sitt forslag 32 om infrastruktur og bygningsmasse. Fjerner punkt om fratatt rett til selvforvaltning.				
<i>Eventuell ny tekst</i>				
<p>Infrastruktur og bygningsmasse Institusjoner som er selvforvaltende har ansvaret for vedlikehold og oppdatering av eksisterende bygningsmasse, eiendom og infrastruktur. Institusjoner som ikke er selvforvaltende skal sikres et ubyråkratisk og effektivt system for investeringer, vedlikehold, tilpasning og drift av bygg gjennom Statsbygg.</p>				
<i>Begrunnelse</i>				
<p>Fjernet dette med "En institusjon som drifter egen bygningsmasse på en uforsvarlig måte kan bli fratatt retten til selvforvaltning, og ansvaret for dette overføres til Statsbygg."</p>				
<i>Redaksjonskomiteens innstilling</i>				
<i>Vedtatt / Avvist</i>				

<i>Forslag nr.</i>	<i>Redaksjonelt</i>	<i>Linjenummer</i>	<i>Forslagstiller</i>	<i>Rolle</i>
33		293	Sentralstyret	SST
<i>Opprinnelig tekst</i>				
<i>Tillegg</i> Tillegg etter forslag 32.				
<i>Eventuell ny tekst</i> Statsbygg skal bidra til at studie- og arbeidsmiljø til enhver tid er sikret gode rammevilkår, og skal gi institusjonene stor grad av autonomi i tilpasning og omstilling av bygningsmassen. Departementet har ansvar for at utdanningsinstitusjonene har gode og forutsigbare rammer for investeringer og vedlikehold gjennom langsiktige planverk. NSO mener at institusjonene skal ha en digital infrastruktur som legger godt til rette for bruk av digitale verktøy.				
<i>Begrunnelse</i> Sentralstyret mener at det er viktig at Statsbygg som eiere skal sikre et godt studie- og arbeidsmiljø for studenter og ansatte, men det må være mulig for institusjonen selv å gjøre egne tilpasninger etter eget behov. Dette kan f.eks. være å tilpasse undervisningsrom. Det er videre viktig at det fra departementets side legges godt til rette for en forutsigbar hverdag hva angår investeringer og vedlikehold gjennom langsiktige planer. Da vet institusjonene når de kan forvente å få eventuelle tilskudd, og kan planlegge deretter. For å kunne ta i bruk digitale ressurser i undervisning og forskning, så er det også essensielt at institusjonene har den digitale infrastrukturen til å gjøre nettopp dette, og Sentralstyret har derfor foreslått en setning om dette. Må sees i sammenheng med forslag 24 og 32.				
<i>Redaksjonskomiteens innstilling</i>				
<i>Vedtatt / Avvist</i>				

<i>Forslag nr.</i>	<i>Redaksjonelt</i>	<i>Linjenummer</i>	<i>Forslagstiller</i>	<i>Rolle</i>
34		293-	Sentralstyret	SST
<i>Opprinnelig tekst</i>				
<i>Tillegg</i> Tillegg etter forslag 32, dersom det går gjennom, for å gjøre avsnittet mer politisk.				
<i>Eventuell ny tekst</i> Kunnskapsdepartementet må ta ansvar for å legge frem en oversikt over vedlikeholdsetterslepet på bygg ved høyere utdanningsinstitusjoner, og for å bidra inn i institusjonenes arbeid med denne utfordringen.				
<i>Begrunnelse</i> Det er viktig å nevne eksplisitt at kunnskapsdepartementet må ta ansvar for vedlikeholdsetterslepet i sektoren, i lys av den nedslitte bygningsmassen på mange institusjoner.				
<i>Redaksjonskomiteens innstilling</i>				

Vedtatt / Avvist

Forslag nr.	Redaksjonelt	Linjenummer	Forslagstiller	Rolle
35		294-306	Sentralstyret	SST
<i>Opprinnelig tekst</i>				
Fremragende miljøer NSO mener det skal finnes finansieringsordninger som løfter fram nasjonalt fremragende miljøer innen forskning, utdanning og innovasjon slik sentertildelingene gjør i dag. NSO mener det er nødvendig med bedre formelle strukturer enn i dag for å sikre at fagmiljøene som får tildelt sentre bidrar til å spre og skape nasjonal sektorovergripende endringer i høyere utdanning, enten det gjelder forskning, innovasjon eller utdanning.				
Finansiering av fremragende miljøer For å likestille forskning og undervisning innenfor høyere utdanning i tråd med forskingsmeldingen, er det grunn til å forvente en stor innsats for å stimulere denne endringen. NSO mener omfanget av nye Sentre for fremragende utdanning(SFU) på sikt bør tilsvare satsinger på Sentre for fremragende forskning (SFF) og Sentre for forskningsdrevet innovasjon (SFI), men at denne utviklingen må skje gradvis. Dette betinger en økning i finansiering av SFU-er samt øremerkede midler for å heve NOKUTs kapasitet som tildelingsorgan.				
<i>Strykning</i>				
<i>Eventuell ny tekst</i>				
<i>Begrunnelse</i> Dette området er dekket i Utdanningspolitisk og Forskningspolitisk plattform, og Sentralstyret foreslår derfor å stryke disse avsnittene for å unngå og ha politikk om det samme flere steder.				
<i>Redaksjonskomiteens innstilling</i>				
Vedtatt / Avvist				

Forslag nr.	Redaksjonelt	Linjenummer	Forslagstiller	Rolle
36		306	Sentralstyret	SST
<i>Opprinnelig tekst</i>				
<i>Tillegg</i> Nytt kapittel				
<i>Eventuell ny tekst</i>				
Ledelse og kompetanse for utvikling [kapitteloverskrift] For at norske høyere utdanning skal kunne ha høyt nivå og være med i den internasjonale konkurransen både på forsknings- og på utdanningssiden mener NSO det et spesielt viktig å se på hvordan kompetanse utvikles ved institusjonene. Da tenker vi på kompetansen til de ansatte, og på hvordan ledelse drives og utvikles for å legge gode grunnlag i hverdagen for at ansatte og miljøer skal kunne nå sine mål. NSO opplever at ledelse på institutt/avdelingsnivå får for lite oppmerksomhet ved norske				

universiteter og høyskoler. NSO mener personalledelse på institutt/avdelingsnivå er svært viktig for å gi de enkelte ansatte nødvendig oppfølging for kompetanseutvikling og for organisering av aktiviteten ved instituttet/avdelingen, og hvordan ansatte arbeider sammen. Det er derfor nødvendig av institusjonene å satse mer på kompetanseheving blant ledere på disse nivåene. Det er spesielt viktig at det gjennom god ledelse arbeides frem fagmiljøer hvor vitenskapelige ansatte som driver med utdanning og undervisning arbeider sammen i team. Dette er viktig for å blant annet skape sammenheng i utdanningsløpene og i fellesskap utvikle gode undervisningsformer og aktuelle studietilbud.

Stillingskategorier

NSO mener at det som et resultat av at man har et eget karriereløp for undervisningsstillinger legges opp til en prioritering av forskning i det mest benyttede karriereløpet (amanuensis/professor). NSO mener det er problematisk at ikke alle vitenskapelige stillinger inneholder både undervisnings- og forskningsarbeid. Forskning og utdanning er sider ved universiteter og høyskolors oppdrag som bør arbeides med sammen. Da er det også nødvendig at ansatte må arbeide med begge deler. NSO ser også en kulturutfordring i UH-sektoren ved at undervisnings- og utdanningsarbeid ikke gir like mye status og prestisje som forskningsarbeid. NSO mener derfor at systemet med to ulike karriereløp må avvikles til fordel for ett helhetlig karriereløp hvor alle vitenskapelige stillinger skal være både undervisnings- og forskningsstillinger. For å satse like mye på utdanning som forskning er det nødvendig at det stilles like krav til utvikling av undervisningskompetanse, som forskningskompetanse, for å kunne få tilsetting eller opprykk fra en vitenskapelig stilling til en annen.

Begrunnelse

Sentralstyret foreslår her et nytt kapittel. Kapitlet tar for seg utvikling av kompetanse og ledelse på alle nivåer og de ulike stillingskategoriene. Bakgrunnen for at SST ønsker å ta dette inn i plattformen er at NSO ikke har politikk på område fra før, og at vi ser at dette er noe som trengs, spesielt hva angår stillingskategorier. SST mener at det er spesielt viktig med god personalledelse for å sikre god oppfølging av sine ansatte, for igjen å sikre at de har den nødvendige kompetanseutviklingen innenfor både utdanning og forskning. En artikkel fra Uniped viser at personalledelse for nyansatte er noe som eksisterer i varierende grad i dag.² SST mener også at det er viktig med kompetanseheving blant ledere generelt, da det viser seg at spesielt utdanningsledelse er dårlig utviklet på institusjonene.

Hva angår stillingskategorier foreslår SST å gå for kun et karriereløp i academia. NSO har lenge ment at utdanning og forskning skal være tett knyttet sammen, og vi mener derfor det blir rart at man skal ha stillinger som kun rendyrker det ene eller andre. Det er en styrke for alle parter om alle vitenskapelige stillinger inneholder både undervisnings- og forskningsarbeid. SST mener også at undervisnings- og forskningsarbeid må likestilles ved tilsetting eller opprykk i vitenskapelig stilling.

² *Ny i undervisning i høyere utdanning – Hvordan universitetslærere har erfart å bli tatt imot og fulgt opp som nyansatte*, Wadel, C.C. & Gard, E.J. (2016) https://www.idunn.no/uniped/2016/03/ny_i_undervisning_i_hoyere_utdanning_-_hvordan_universitets

Redaksjonskomiteens innstilling

Vedtatt / Avvist

<i>Forslag nr.</i>	<i>Redaksjonelt</i>	<i>Linjenummer</i>	<i>Forslagstiller</i>	<i>Rolle</i>
68	Nei	306-	Rune Keisuke Kosaka	HiOA
<i>Opprinnelig tekst</i>				
-				
<i>Tillegg</i>				
<i>Eventuell ny tekst</i>				
<p>Ledelse og kompetanse for utvikling For at norske høyere utdanning skal kunne ha høyt nivå og være med i den internasjonale konkurransen både på forsknings- og på utdanningssiden mener NSO det et spesielt viktig å se på hvordan kompetanse utvikles ved institusjonene. Da tenker vi på kompetansen til de ansatte, og på hvordan ledelse drives og utvikles for å legge gode grunnlag i hverdagen for at ansatte og miljøer skal kunne nå sine mål. NSO opplever at ledelse på institutt/avdelingsnivå får for lite oppmerksomhet ved norske universiteter og høyskoler. NSO mener personalledelse på institutt/avdelingsnivå er svært viktig for å gi de enkelte ansatte nødvendig oppfølging for kompetanseutvikling og for organisering av aktiviteten ved instituttet/avdelingen, og hvordan ansatte arbeider sammen. Det er derfor nødvendig av institusjonene å satse mer på kompetanseheving blant ledere på disse nivåene. Det er spesielt viktig at det gjennom god ledelse arbeides frem fagmiljøer hvor vitenskapelige ansatte som driver med utdanning og undervisning arbeider sammen i team. Dette er viktig for å blant annet skape sammenheng i utdanningsløpene og i fellesskap utvikle gode undervisningsformer og aktuelle studietilbud.</p>				
<i>Begrunnelse</i>				
Samme som forslag 36 minus stillingskategorier				
<i>Redaksjonskomiteens innstilling</i>				
<i>Vedtatt / Avvist</i>				

<i>Forslag nr.</i>	<i>Redaksjonelt</i>	<i>Linjenummer</i>	<i>Forslagstiller</i>	<i>Rolle</i>
37		Tittel	Sentralstyret	SST
<i>Opprinnelig tekst</i>				
Plattform for organisering og dimensjonering av høyere utdanning				
<i>Endring</i>				
<i>Eventuell ny tekst</i>				
Plattform om organisering av universitets- og høyskolesektoren				
<i>Begrunnelse</i>				
Sentralstyret foreslår å endre tittelen på dokumentet, slik at det blir lettere å forstå hva plattformen faktisk handler om.				
<i>Redaksjonskomiteens innstilling</i>				
<i>Vedtatt / Avvist</i>				

<i>Forslag nr.</i>	<i>Redaksjonelt</i>	<i>Linjenummer</i>	<i>Forslagstiller</i>	<i>Rolle</i>
65	Ja	---	Sunniva Braaten, Rune Keisuke Kosaka, Helene Kongerud, Karoline Kaldråstøyl	HiOA
<i>Opprinnelig tekst</i> Høyskole				
<i>Endring</i> Helhetlig endringsforslag fra "høyskole" til "høgskole"				
<i>Eventuell ny tekst</i> Høgskole				
<i>Begrunnelse</i> Dokumentet har en inkonsekvent bruk av ordet.				
<i>Redaksjonskomiteens innstilling</i>				
Vedtatt / Avvist				

<i>Forslag nr.</i>	<i>Redaksjonelt</i>	<i>Linjenummer</i>	<i>Forslagstiller</i>	<i>Rolle</i>
66	Ja	-	Alexander John Smith-Hald	FFPK
<i>Opprinnelig tekst</i> -				
<i>Endring</i> Helhetlig endringsforslag om å oversette plattform for organisering og dimensjonering av høyere utdanning til nynorsk.				
<i>Eventuell ny tekst</i> Lik tekst med de endringene som vedtas av landsmøtet oversatt til nynorsk.				
<i>Begrunnelse</i> NSO har per i dag bare en plattform av totalt seks, som er skrevet på nynorsk, nemlig Mangfalds- inkluderings- og likestillingspolitisk plattform (2014). Det ville vært en styrke for organisasjonen hvis nynorsk ble tatt i bruk i flere av våre dokumenter.				
<i>Redaksjonskomiteens innstilling</i>				
Vedtatt / Avvist				